ஸ்ரீ தண்டபாணி துணை

சிவகிரிப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

இந்நூல்

சென்னை

ஸ்ரீ-பாலகுருசுவாமிகளால்

இயற்றியது

தமிழ்ச்சக்ரவர்த்தியாகிய
மகா-௱-௱-ஸ்ரீ

ப-மு-மாம்பழக்கவிச்சிங்க

நாவலரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு

பழனி தேவஸ்தானம்

மானேஜர்-மகா-௱-௱-ஸ்ரீ-நெய்க்காரபட்டி

கு-மௌனகுருசுவாமிநாயக்கர்

அவர்களால்

கணிதசோதிடம்

கு-கந்தசாமிபிள்ளையினது

பாரதிவிலாசஅச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது

1878.ஹு டிசம்பர்மீ

பழனி

உ

ஸ்ரீ தண்டபாணி துணை

சிறப்புப்பாயிரம்

- ஸ்ரீ ஆயபுரிசம்ஸ்தானாதிபதிகளாகிய

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ கனம்பொருந்திய இம்முடிப்பட்டம்

ஓப்பளக்கொண்டமபாண்டியரவர்கள்

இயற்றியது

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

நெடியவலையுடையகடல வளையுமட்டற் புடவிமிசை நிலவையார்ந்த-
வடகுவடுஞ் சரியலமெனப் பெருந்தவளங் கொண்டசிவ வரையினேகத்
தடமகுடத் திறைதண்ட பாணியின்மேற் பாலகுருஸ்வாமி சொன்ன
திடமதுரகவியந்தாதிக் குவமை கற்பகத்தைச் செப்பலாமே

பழனி மகா-ள-ள-ஸ்ரீ தமிழ்ச்சக்கரவர்த்தியாகிய

மாம்பழக்கவிச்சிங்க நாவலரவர்கள்

இயற்றியது

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

மனதுசெவிதந்துணைபுனித வாக்கிவைக்கெல் லாமொருங்கா மதுர்
மேபெற, றனகர்மதிதந்தடவெளிரா தன்மயமுந்தொன் றுள்தேல்மற்
றதற்கொப்பாகப், புனயியிலைப்புணாபழஞ், புரிமுருகாககந்தாதி புனை
நதான்மிகக்த், தனதுபெயாப் பொருளியல்பாய்த் தகவள்ளோம் பால
குரு ஸ்வாமிதானே

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்

திருவுலவுசிவகிரித் தண்டாயுதககுமர
தேசிகன் கருணைகூறத்
திகழ்பாலகுருஸ்வாமி செய்துபோற்றியசெழுஞ்
செஞ்சொலந்தாதிதன்னைத்
திருவுலவுபழனித் தலத்துயர்ந்துள்தெய்வ
சந்நிதானந்திருத்தித்
தன்வரிசைமண்டப முந்தறிருபணிபல

சிறப்புப்பாயிரம்

சமைத்துநெடுவாழ்வுபெற்றோன்
கருவுலவுமுகிலனைய கம்மவார்திலகநெய்க்
காரனனகாரதிபன்
கமலவளர்குண்டூர ஜில்லிட்லகோத்ரகிரி
கனபாரசத்திதாசன்
மருவுலவுகள்பபுய குள்ளப்பமாலின்ற
மௌனகுருஸ்வாமியோகன் .
வரிசையினரங்கேறறி யசசிட்டுமெய்க்கீர்த்தி
வளமைமிலைநாட்டினனரோ.

ஸ்ரீ ஆயபுரிசமஸ்தானவித்துவான்

பழனியாண்டியாபிள்ளை

அவர்களியற்றியது

நிலமண்டிலஆசிரியப்பா

உலகெலாம்போற்று- முயர்பரம்பொருளாய்
நிலவொளிகலைலாய்- நிகழொருங்காய்மன்
சதசையசத்தைப்- பகுத்துணாசத்தாய்
நித்தியகுணநிறை- யாய்நின்மலமாய்
மூவாமுதலாய- மும்மலமிலதாய்த்
தேவாரமதாய்ச- சிவமாயோங்கும்
பரசிவன்வாம- பக்கத்தமர்ந்த
மரகதவல்லி- மகிழ்ந்தினிதருளிய
பூமிசைவடிவின்- புகழ்நிருவாணை
வாமநிவேச- மௌனவமபெறிய
மாவழைக்கனிவிழுந- திளகியமதுவும்
வாழைக்கனியுடைந்- தொழுகியவடிவு
மாசினிக்கனிவெடித்- ததினுறுமட்டும்
பூகனைநீரபோற- பொழிந்திடுமிக்கு
மொன்றாய்ககூடி. யோடியமபரம்போ
னன்றாயப்பெருகி- மாநரம்பிசைக்கும்
வையாபுரியெனும்- வாவியின்வளமுஞ்
செய்யாளனைப்பணிச்- சிறுமியராடுஞ்
சாந்தங்கலந்தத்- தண்கனவிரதஞ்
சேர்ந்தபிரமச- செய்யெலாமபாய்ந்து
நெற்பயிராவாணி- னிலையுடனவிருங்
கற்பகத்தருபோற- களையிலாதென்றும்
வளர்ந்தனவோகளுமம- வண்மையிதாமென
விளங்கிறுமாந்து- மிளிரதின்பாலி

சிறப்புப்பாயிரம்

ணர்ந்துசூற்கொண்டணி- காலிகொழிக்க
வந்தமாமணங்கடம்- மண்டமென்றடக்கி
யடைகாத்திடுமுய- ரற்புதசசிறப்பும்
கடிமாமறையவர்- காவலர்மாகளியும்
விற்பனாஞாட்பு- மேட்டிமைசெழிற்
கற்புடைமாதருங்- கனவான்களுமின்
மணிமாளிகைகளு- மாடகூடங்களு
மணிபணியாக- வமர்ந்திலிவியப்புங்
கொண்டுநிதிக்கிழ- வன்குடமெனவே
கண்டவாகுயிற்றக- கதிக்கும்பழனி
தன்னிலெஞ்ஞான்றுந்- தகைபெறுமான்றவர்
மன்மொழிறவந்தோர்- முறையவர்யோகிபர்
மறைமறைவெனுஞ்சொல்- லலையெதிரார்ப்பச்
சரவணப்பொய்கையுஞ்- சம்புவமுடிலை
யரிகருமாலங்- களுமஞ்சனமார்
கருவிகளாடுங்- காவுகள்சூழ்த்
தமனியமலைமுகற்- சமமலையுந்தொழக்
கமையுடனுளங்- கலிப்பெண்ணேடு
விளங்குஞ்சிவகிரி- மேல்வளாமுருகன்
களங்கமிலாவங்- கலிக்குந்தாட்கு
வையிரண்டிசையா- மகதாதிதனைத்
துய்யகல்லுணாவுந்- தூயமையும்பெற்ற
பாலகுருசுவா- மியெனுமபண்ணவன்
வேலைசூழ்புவியில்- விளாககமதாகச
செபமினமெனவரும்- தெளிவுறவுணர்ந்த
வொப்பிலாககதிலை- யுறறுவாழந்திடவே.

ஸ்ரீபழயஆயபுரி

இராயப்பஉபாத்தியாயர்

அவர்களியற்றியது

அறுசீர்க்கழில்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

பூவலஞ்செய்வோருநவ புண்ணியமாநதியொழுகு புனறோய்வோரு மாவலமாய் விடுநதழலைச் செயவோருமடையாக்கை வல்லியமே யதுஞ் சேவலங்கைப்பிடித்தவறு முகக்கடவுடன்மீது தெளிந்தோர் வாழ்த்து நாவலஞ்சேர்பாலகுரு சுவாமியருணற்றமிழை நவிலுவோர்க்கே.

பரிணமித்தவுலகவிருட் கப்பாலாஞ் சிவப்பொருளைப் பார்க்கெதடுப்பத் தருணமறிந்தருள்சுரந்தந் தாதியெனு நீவர்வொண் சாறீபத்தைத் தெருணன்முனிவரர்கடுதி செயுஞ்சச்சிதானந்த சிவோகஞானவருணனெனப்பிறங்குமுயர் பாலகுருசுவாமியெமக் களித்தானன்றே.

சிறப்புப்பாயிரம்

ஸ்ரீ ஆய்யபுரி

முத்துராமலிங்கம்பிள்ளை

அவர்களியற்றியது

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

கலைகளிறை யடலவுண ருழுவையுறு மளவயிலைக்கையிலேந்தித்
திலகநுத வனிதையர்க ளிருபுறமுமமர்வெழிற சிவக்குன்றின்மே
விலகமல முருகனிணை யடிதனக்கன்புகொண்டு யிசைத்தன்மா
பலகலைகளுணர் பால குருஸ்வாமியெனுமெமது பகவன்றானே

ஸ்ரீ பழனபுரி

வே-மௌனகுருருத்திரமூர்த்தி

ஆசாரியவாகளியற்றியது

இரட்டையடி யாசிரியவிருத்தம்

அமரருமறைகள்கலை யாகமமுதற்சகல
வர்த்தாரமூர்த்தியாகி
யற்புதசிவகிரியமர்ந்த சாக்ஷாத்கார
வஸ்துவிதஸ்துவான
குமாரகுருமெய்ஞ்ஞானசரவணபவானந்த
கோலவடிவேற் கந்தன்மேற்
குவலயம் புகழுச்சகு தானந்த முனிவனிரு
கோகனகவடியைவாழ்த்தி
விமலவருள்பெற்றிலகு பாலகுருஸ்வாமியெனு
மேன்மைப்புதாபனன் பாய
விரித்துரைக்கிட்டவந்தாதிப்பிரபந்தமதை
விகசமிகுசூர்த்துநாளுங்
கமழபாவு நெயககாரககாமௌன குருஸ்வாமி
கன்னியராஜேந்திரபோஜன்
கதித்துவள்ளசிற் பதிப்பித்து நீடூழி
காலமிசைபெற்றனனரோ.

சிறப்புப்பாயிரமுற்றிற்று

உ

ஸ்ரீதண்டபாணி துணை

சிவகிரிபதிற்றுப்பத்தந்தாதி

காப்பு

நேரிசைவெண்பா

சீதமதியணியுஞ் செஞ்சடிலனீன்றகுரு
நாதன்சிவகிரிவாழ நாயகன்மேற- காதலுடன்
பத்திசையந்தாதிதனைப் பாடவலமைக்குரிய
வத்திமுகனைப்பணிகுவாம்.

வழிபடுகடவுள் வணக்கம்

அறுசீர்க்கழில்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

அண்டரிறைமுதலாய வமரர்முனிவருய்ய வபயமீந்து, பண்டசுரர் குலமுழுதும் பாசகான்பதியுறவேற படையைகொண்டு, தண்டலை நெறகழனிவளஞ் சாரபழனிசசயிலமுறை தண்டபாணி, புண்டரிக சசரணிணையைப புந்திதனிலெஞ்ஞான்றும் போறறல்செய்வாம்.

—(*)—

பரசிவவணக்கம்

வேறு

விசயனுமதுரை வேந்தனுமடித்தவிற்பிரம் படியையன்றோரும், திசைமுகனசசு தன்முதறசகல ஜீவாகளும்படவிழைதத, நிசபரனெவனே வந்தனைசதன்ய நிததியசிட்களாதீத,' பசுபதியானவுமையிடபபால் வாழ பரமனைப் பரவிவாழ்ந்திடுவாம்.

திருஞானசம்பந்த மூர்த்திசுவாமிகள்

வேறு

நம்பந்தநல்லடியார்க் கருளுந்தெய்வ
நாயகனும் வெள்ளிமலை நவிரமீது
பம்பந்த காரிசிவ சமயமொன்றே
பரத்துவமென் றுண்மைநிலை பணிததுநாட்டி
வெம்பந்தமுற்றபர சமயமெல்லா
மித்தையெனவேயறுத்த விஜயஞான
சம்பந்தமுனிவனிரு நளினபாதஞ்
சந்ததமுங்கைகூப்பிச சிந்தைசெய்வாம்

சிவகிரிபதிற்றுப்பத்தந்தாதி

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்

வேறு

வஞ்சகச்சமணரிட்ட மறப்பெருங்கடலுமேழு
சஞ்சலப்பிறவியென்னுந் தவறுடைக்கடலுநீந்திப்
பிஞ்சகனடிக்கன்பாற்றிப் பிறங்குகைவலமுற்ற
செஞ்சொலங்கருணைஞான தீர்த்தனை வழுத்தல்செய்வாம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்

மணஞ்செயுங்காலந்தன்னில் மால்கொடுபாமன்சாரபிற,
பிணம்பிடிபித்தனென்று பேசியபின்னாபோக,
பிணங்கிலனுமுவலாடி யிணையிலாக்கயிலைசேர்ந்த,
நணங்கொளும்பரமஞானக் குரவனைவணக்கஞ்செய்வாம்.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

வேறு

வேதமுடிவான சிவசமயமொன்றே
மெய்யென்றுநலவினையா லறிந்துசைவத்
திதில்பரமானந்தநிலையைப்பெற்றுத்
திருச்சிற்றம்பலமுடையா னிறங்கலந்த
பரவையென்றனுயிர்த துணையைமூகை
மடவரலைப்பேசவைத்த மதுரஞான
வாதவூரடிகளெனு முன்னூலானை
மாணிக்கவாசகனை வணங்குவாமால்

குருவணக்கம்

வேறு

அறுமந்திரமுமின்னதென்றறியா தலைந்துமே வருந்தியிமைப்பொழுது
நம்மைனுமகலாதகொண்டவனருஞான நசிந்திடத்தாயமுளைக்கிரங்கி,
பண்பினைநாட்டுமாறெனையாண்டு பரவழியிதெனக்காட்டு,
ஞானசற்குருவா மசசுதானந்தனறறிருவடிநினைப்படிவாம்.

அவையடக்கம்

வேறு

கன்னமிரகோதுறினுமமுந் தப்பிரச விளரியினுற் கைக்கொள்வார்
[illegible] மன்னறிவிலாவடியேன் சாற்றுமிந்நூ லின்னின்வடுககணுறி
[illegible] முனைவரிடபொருந்து சிவகிரிவாழ்சண்முகன்சீர்
[illegible] லாலே, இன்னிலப்பாவலாவிபுதர் நகையாமெ [illegible]
[illegible]

நூல்

சீராருஞ்செந்தமிழைக் கூணைவள்ளொடு தெய்வசிகாமணி ஆறுமுகன் மாமலைபாவச
சிலையினிலே [illegible] லார்ன்றுபோருமானுளனம்பூரி- படைபாவிழுர
சிவகிரிமேவமாகடப்பா [illegible] நாசலைமுா [illegible] ளை-மை
நதநுரையேகின சைலையே [illegible] போதழுக்கருளுக்கமைவயை [illegible]
ர- பொயயபாபம்பொருப்ள பேனைபலாமே. (க)

வானேவருஞ்சலப்பணிபோ னின்றருகான- வாய்மையமேல மெய்பாசம
லரின்சாநதக, தேனேமைபம்பொருள்சிவ [illegible] லாவரு [illegible]
தறபாஙிடகளனேனதேவா கோனேயநதுவி [illegible] மைகும்பானா- குரு
வேசிகாவளஙகோ டகதநிலெறிக நானேவநதருளபுரிவாயக [illegible]
லாஙற- சநதிரவேறகாஙகுலயு சகசபமபேற. (உ)

பேறனைத்துமுகவுமநத- பிரமஞானப- பெருரியனேபிறைருமெ
யவிரசுரகத, ஆறுமுகபெருஙகருணை சிநதியேறியவ யாவையயநும
பதியேபடிகளோனா, டோறுமடியாரபரவுநதுரியாதிதத தொலைமை
யனை துயபசிவ கிரியிலோஙகுப, வீறுடையா யெனநுபவ மொழிநது
துமேலாம- வீட்டையினிதளிப்பாய மேட்டிமையுளாமனே. (ங)

மேட்டிமைசோ மயிலையெனும் பதியிலென்மை மின்னுகாசெபநது
செழியன்றனேனைபத், காட்டிகமாயத கவிநதருக நினமொருப
கு [illegible] வஙவைகையினைம் பணைநிலையே, எ [illegible]
புரிந்த சிவவேதணட- விறையவனே யொழுககமலா வேலமுநெஞ்
ச, சேட்டையகற நிடுதல்மிகப் பெரிதோதணடருஞ் செஙகையிலே
தியகருணைசசெயகையானே. (ச)

செய்யவடபோ ருகன்றுணைவி திரஙகொளுநிச சிந்துவினம்பணை
மருநதிச் சிலவபோலாகி, ஐயநதமகடநதுலகரு செழிகக வாணம்ப
ய யருட்பழனி மலையமாந்து வடியாதஙகண், வெய்யவினை யறுநத
தாளும-பரமஞான- வேலவன்றன் மினிருபய சரணேயுறி, உ
யயவகை யறியாம லுழலவதென்னே யுணாவின்மனமேசொலுதி
றறினமுரீயே (ரு)

ஏடகமம் பணம்பூகம் வருககைமாந்தி- யிருபுாமுமிடப்டாந்து நி
ழைக்குஙகாந்தி, ஆடகசோதென்பழனி மலையில்வாழு- மையனி
ருதாண்மலரை யணியுஞ்சென்னிக், கீடிலெழிற பிரமனிடருறவே
கிறு மெழுததிலையென்றேமறைக' ளியமபக்கேட்டும். கிடர்குநநபு
டவிமிசை பென்றும்வீணி னெஞ்சமேயலகுவதுநீதியாமோ (சா)

நீதியிலாப் பொய்யுற வதனோடு- நிறவனந்தச சிவகிரியோ னி
றைங்கொள சீதப, பாதநீரோருகத்தைமறந்துமானப் பாவமெனும
படுகுழியில் விழுவதென்னே, சாதனமாயுத்திகதவித்துகாறு மிந்தச
சகமிசைநீ யடைநதபெரும பேற்றையேற்கிங், கிதெனவேளாண்
மையுட னுரைப்பாயாரு-மிகழுமிருட கடல்படிநத விதயபபேயே(எ)

பேய்மயல் மூடியவுலகைத் துறந்தவாப்தர் பெறுநிதியேயென துப
வப் பிணியின்வெயய, ஆயவைநின திரககமெனு மூறையாற றீ
தது வநதமினற பாகதியை யளிபபாயஞான, வாயமை விளஙகும்
பழனி மலையில்வாழும வாகுசனே மறைமுதல்வ னிடமாா மஙகை
சேய்வழியே பசுததுணையே செழுமையாாநதச- சிறுமியாகளிருவா ம
ணசசேநதனேயோ. (அ)

ஓலநீண்வாரிதியிலெழுந்தவெள்ளை யோங்கலன்வானவர்முனிவ ரூ
ன்றிறறுாஙகு, மாலெணவிழிகுறவன்முத லோாசனுயய மாறறல
னுரு சூரனுறுப்பினைபபிளநது, கோலசிகாவளசசடிலா வடியேனு
ளளக- கொழிபபையகறறிடுதல்மிகப பெரிதோமோதச, சோலை
புடைசூழுபழனி மலையிலவாழுரு- சூதகமிலாவெழில னுதியோ
னே. (கூ)

ஆதிமறையோர்பரவும பொருளே நாளு- மருட்குலவும் பழனி ம
லையமாசேயோஙகும, போதசிதாகாசபா வடிவேதேவ- போகிமகட்கி
னிய பெருநதுணையேசித, மோதமலாக கடமபணிபு மிறையேயாறு
முகமுடைய துரையேமூாத நியினோர்பஙகில், காதலுடனேயுறை
மயா திமபபுதலவி- களிகொடுமுததாடிடுஙகோ மளநறகண்ணே.(ய)

வேறு

கண்கள்மூன்றுடைய கடவுளாககினிப- கடிமறைப்பொருடனை
யுரைசெய, ஒணமைசோறு முகககவின்மணிமேப யுலப்பிலாவொ
ருபாம பொருளே, பண்கொடுவெடியாா துதிசிவானநத- பாககியமே
பழனியஙகிரிவாழ, திண்மைவேற காவென் றெயவமே சகச-தீப
மேயுசிதசிறகனமே. (யக)

சிற்கனசொருப் வமலசாகசநற் சீர்த்திசோருச்சன வடிவாய்ப்
பொற்புடனிலகும பழனியஙகிரிவாழ்- புண்ணியாமதுகை சோவஞ்ச
கற்கிமாமுகனைத தடிநதுநறகீரன்- கமபலையொழிததினி தாண்ட
அற்புதாததுவித சசசிதானந்த- வதுலநின்பதமெனககருளாய்.(கஉ)

அருளையேபணியாய்ப் பூண்டமாதவமைந்தன் னகமகிழ்ந்திறுமக வே, திருவுடையானை யுமதிறகொளுநே- தேவணாதருமமறவேதா, உரைசெயும்பொருளுக குமையதுவனவி, யுருக்கலோ ருளசிறை யமைதத, பருவமாமதியின வதனசுநதரநின்- பான்மையையென்னெ னமொழிவேன். (கங)

மொழிக்குயிறகுரல்போற பேசிடுமின்னா- மோகததிலாழாதுநி ன்னருமபு, கழைசசொலிமகிழ்பா ப்ராவியேனுயபக- கருதுவாயக ருககுழி யிடையே, பிழைபபடவுலகிற பிறநதுபூவுறதுநான- போது மம்பிணிமுகமேறும, பழுததகனமனததாய சிவகிரிவாழும பரமச ற்குருபரதேவே. (கச)

தேவரிலுண்மைத் தேவெனவுந்தன்- றிருவடிபடைநதுமிவ்வுலகி ல்- மாவுரவிங்கண பநிவதுமானபோ- மாதிரமுகறகிரிமணியே, தூவன்மைகருழல்கொ ணுபயமாமாதா-தோன்றல் சுயமபிரகாசச, சேவலாதுவச முடையசிறபரசு- சீலசின்மயசுகவடிவே. (கரு)

வடிவயிலுடைய விபவமோனாணும்- வாய்மைசேருன திரணியமா, வ டிவையேதுதிததும வாழததிபுநமெசநதா- மரையெனுமானநதககண் ணீர வடியவேயழுதின் னடியவரெலலாமகிழநதுலகுயநதனாவீணே வடிகிகரெளியேன் மலினவன்மனததால- வகையிலாதலைதிரிந்றேன ந்தோ. (கசு)

அந்தணர்மரபி லவதரிததரனு-ராலயந்தொறு ந்தமிழ்ப்பாடி, விந்தை கொண்டடியருளஙகளிதசோஙக- மிதனைப்பயிலும வன்னமணா, சிநதவேவைகைச சீவனமெதிரிற- சிறப்புடனேபெ ாளிரநதேற, முநதைநாளபுரியமமூததிபேபபூணிமுகமுறைநதோஙகிடுமுதலே (கஎ)

முதலையையமடுவி லாழிறைலரிததுமும்மதமபொழிநதிடுங்களிற்றை, யதிமகிழுடனுண் டருள்செயுமுண்ட- காசனைபதியினன்மருகா, திதலையாருாநற றேவகுஞ்சரிசிங- காரசிகாவளமிசையேபதகனென் மூனமெந நாள்வருகுவையோ பதிதபாவனபசுததுணையே. (கஅ)

துணையெனநினையே தொழுதபரோக்ஷ துய்பஞானக்கடல்படிந்த யெணவருமஜீவன் முத்தாகளியல்லை யின்னதென் றறிகிலாதநதோ, திணைமிசைஞானி யெனசசொல நடிததுத திரிநதிடுமெ வஞ்சநெஞ சாாநத உணாவிலாவடியன் பெறுவனுகதியை யுரைததிடுவாய குக வேளே. (கக)

வேளைமுன்னெரித்த விமலனார்மடியின் மிகமகிழ்ந்தே விளையாடுங்
காளையேகாண்ட வனமழித்துயர்ந்த காளசாரதி யெனுஞ் சோதை,
காளையுமயனுந் தொழும்பழுகவர் காளையே யேழைமுன்வாரல்,
வேளைவந்தருளும் வயிரவொண்வடிவேல் விளங்கிடுங்காவிழுப் பொருளே. (உ௰)

வேறு

பொருளேயடியவர் தொழுதேயுனதுயர் புகழேபுரிகின்றார் *
இருளாலெளியவன் றினைசூழ்நிலமிசை யிடரேபடுகின்றேன் *
அருளேகுடிகொளும் பரையாளுளமகி ழணிபார்முகமணியே *
விரைசேர்சிவகிரி முடிமேலிலகிடு விதியேகுணநிதியே. (உக)

நிதியேயவுணர்கள்முடியேகெடவட வினமாரயில்விடுசீ *
பதியேயெனதுவன் மனமேயுனதிரு பதமேதொழவருளாய *
கதிசேர்நடைமயின் மிசையேவருமுயர் கருணாலயவடிவே *
சிதமேதருமணி திருநீறணிதிகழ சிவமேநிறைதவமே. (உஉ)

தவமேபுரிமறை முனிவோருளமுறை தகவேசவியுறுசீ *
துவர்நேரிதழுடை யிருமாதாகளபுணர் துணையேயெமதிறையே *
பவியோன்முதலிமை யவாமாலயனறொழும பதியேயதிசயமா *
சவையாடிடுமுயர் சிவனாரிடமெழு தகையேயருணகையே (உங)

நகைசேர்சிவகிரி முடிமேலிலகிடு நடமாமயிலுறுதே *
சிகனேயுனவர தமுமேதுதிசெயுந திறமேயருளபுரிசண *
முகனேசிலைதுளை படவேவிடுமயில் முனையார்கரமுநலே *
திகழ்வாரணமுக ரிளையோனெனுமுயர் திருவேமலாமருவே. (உச)

மருவார்குழலுறு மடவாருவர்கள் மணிமாமுலையுறுமெம் *
முருகோனுறைசிவ கிரியேதினமொரு முறையேவலமவருவோா *
பரிபாரகமதி லுயாவாய்முடிவினிற் பதமேபெறுகுவரென் *
றுரமேவியமறை யறைகூவியுமின முணாவேனிலைமனமே. (உரு)

மனமேயுலகினை நிலையாயெணிபவ மடுவேன்விழுகின்றாய் *
தினமேயுலமா லறவேசொலுமதி செவிதான்புகவிலையோ *
கனமேயடாசிவ கிரிமேலிலகிடு கருணாகரமுருகோன் *
வனமேவியவடி தனையேதொழுதினி வளமாகமுறையே (உசா)

உறைநாளினிலதி யிடரேபுரிவடி யுளமாதர்களுறவாய் *
நெறிசேர்சிவகிரி முருகோனடியிணை நினையாவிடினிலமேற் *
பெறுபேறெனயின தெனவேயறைகுதி பிணமாகிடுமனமே *
நிறைமாமதிகொடு வினியாயினுமவ னிழல்சேரடிபணிவாய். (உஎ)

பணிமாமதிமழை நதிசேகரமணி பானுயரியயனும்
அணிமாதவரிமை யவராய்நெடியந லகமாயறலாயெங்
கணுமேவியபெரி கனலாயுருவமில் கதிமாருதவெளியாய்
அணுவாயிணையக லமதாயிலகுவ னயிலோனெனவறிவீர் (உஅ)

அறிவோர்பணிசிவ கிரிமேவிலகிடு மானுநயர்முருகோன்
நறுமாமலரடி தனையேபணிகில நவைசோமட மனமே
மறமாய்மணிபக டினின்மூவிலையயில் மலையாமுனைகொடுநேர்
விறலோடலிவரு தினநீயுயுநல விதமீதெனவுரையாய்.. (உ௯)

உரையேபுரிமறை முடிமேனடமிடு மொளிர்சேரிரணியமா
திரமாமகளொளு முமையாளிடமெழு திருவேசிறுமகவே
குரையேதருமணி மயநூபுரமணி குழகாமிக வழகா
தரையோர்துதிசிவ கிரிமேதுறையதி சயபூரணநடுவே. (௩௰)

வேறு

நடைமயிற்பரியாயுன்ற னுண்மலரடியைவாழ்த்தும்
படியருள்புரிவாய்திங்கட் பவளவார்சடையான்பங்கி
கடிகமழ்களபமார்ந்த கலசமாமுலையுண்சீத
மடலவிழ்கடப்பமாலை மருமனேசிவகுன்றனே. (௩க)

குன்றுதோராடல்செய்யுங் குமரனேகோதனத்தால்
அன்றுமாவிளவெறிந்த வசசுதனமராவேதா
நன்றுறசரூர்தடிந்த நாயகாநின்னையல்லால்
இன்றெனக்கருளசெய்வாரா ரிறுதிநாவடியிலானே. (௩உ)

ஆனனமைந்தமர்ந்த வண்ணலார்மகிழ்ஞான
வானனமாறுயர்ந்த வற்புதக்குழகாவேழை
யானனமவாடனன்றே வருளுமம்புயததில்வாழ்நான்
கானனன்பணியுமாசி லகண்டிதாகாரவாழ்வே. (௩௩)

வேயுறுதோட்கொள்வேடர் மெல்லியாள்களிக்கும்வேட்கை
நாய்காநின்னைவாழ்த்து நல்வினைவருமோசொல்லாய்
மாயமாம்புவன்மீது மதியிலாதுழன்றுவாடும்
[illegible]வைக்கருளாயோங்குஞ் சிவகிரிமணி[illegible]ளக்கே.

மணிதிகழ்கவிரமேறி மாதவருளத்துமேறித் *
திணிகொள்வேதண்டமேறி தேவியாமகிழவேயெண் *
குணபரன் மடியிலேறிக் குலவிடுங்குழந்தா யென்றும் *
எனுமடியவனுளேற வெண்ணமிலாததென்னே. (௩௫)

என்னைநீவாவென்றற்பா ரிகழுமோவுளமெஞ்ஞான்றும் *
நன்னிலை கொண்டவன்பர் நகைப்பரோ வலதுவுநதன் *
இன்னிசைகுன்றுமோதா ளியம்பிடாயொளிரிரண்டு *
பன்னியா பககமார்ந்த பழனிமா மலைக்கொழுந்தே. (௩௬)

கொழுந்துவிட் டெரிசெயின்பக் கோலமுச சுடராய்த்தானே *
தழைந்தகற் பகமாய்மூவாச சகசமாய்த் தமையுணர்ந்தோர் *
தொழுந்தகைப்பொருளாயநம்மைத் தொழுமபுகொளிறையாயோங்குங் *
குழந்தைவேலவன்றன்சீர்த்தி கூறுவாய வீறிநெஞ்சே. (௩௭)

நெஞ்சமே நிலையீரேழு நிறைநதுயிர்க் குயிராய்நிற்குந் *
தஞ்சவில் முருகோன் செய்யத துணைமலாப பதததைநாளும் *
தஞ்சமென் றடைநதுதோன்றுஞ சகடினைவிலககிஞான *
மஞ்சுசே ராறெழுத்தை வளமுடன் றுதிததுவாழவாய. (௩௮)

வாழத்துநல்லடியர்வாழ வரமருள்மணியேபண்டை *
பாழ்தததீவினையெனுமவன் பரிபவமொழிநதுமெய்ம்மை *
சூழ்ததுநின்னடியைப்போற்றுந் துணைநெறிவருநகொலோமை *
மூழததிடுமபழனிவெற்பின் மூளைத்தொளிர்கருணைவிண்ணே. (௩௯)

விண்ணவர்போற்றுஞான விபவமேவிளங்குமூன்று *
கண்ணவாமகிழீராறு கண்ணுறுமணியேயுநதன் *
தண்ணடிப்போதையேறகுத தநதருள்புரிகுவாயந் *
திண்ணியவயிரவேற்கைத திகழசிவகிரிபபெம்மானே. (௪0)

வேறு

மானேர்விழிமாதுமைபணித்த மகவாய் மடவாரிருவர்கடங் *
கோனுயிலகுமருட்பழனிக குவடிலுறையெந குருநாதன் *
தேனூகமலப் பொன்னடியைச சிநதைசெய்வோர்வினையொழிந்து *
வானோரயன்மாறகெட்டாநன் வாழவையடைந்துமகிழவாரே. (௪௧)

மகிழ்வாயமலனிடமிழலாம் பிரமாங்கனிய தனைவேண்டிச் *
சிகிமேலேறி யொருநொடியிற் சேந்தாதிறும்பை வலம்வருசீர் *
முகமாறிலகு மபிராம முருகோனுபய மலாப்பததத்தை *
அகமேநாளுந் தொழுதழிவி லனுபூதியைநீயடைவாயே (௪௨)

வாயேபழனிமலையிலகு மணியைத்துதியாப்பகிதமனப்
பேயேநினையாயுருவேநீ பெட்பாயரியபணியியற்றாப்
மாயாவுலகிலலையாதென் மதிமையெனிநாயகனே யுயர்நற்
றாயேயனையானடிமலரைச் சாரவீர் நலந்தர வீரே (௪௩)

தீராக்காமநோய்பெறுமவன் றிரையிலழுங்கிமதிமயங்கிப்
போராகலையுமேற்குணத்து பெண்மைப்படியைப்பருகிமுணம
வாராதிருக்கிலுயலவிதென் வருந்தும்பாபழனிமலைமுடிமேற்
சீராயிலகுமழிவிலுயா சிவமேகுணசிறப்பாமே. (௪௪)

பானேகலிச்குஞ்சதங்கையணி பாதனேமயின்மேலிலகுமயிற்
கரனேயதுலவிபவசுப காமனேயநிருநாதொழுமமல
உரனேமணக்குங்கடம்பணியு முரனேயபயசிறுமியர்தம்
வரனேபழனிமலையினிலவாழ வரமேவியநிணைபுயவலனே. (௪௫)

வலக்கூர்ப்பகையைக்கடிந்துபர வையினிசைவுறச்செய்துமதச்
சிலையூடுருக்குமைந்தசிவச் சிலம்பொளிர் முண்களங்கமறைத்ச்
சொலியாரயிலாலுன்றனைநான் றுணிக்கச்செயவேன்பிழைக்கவென்னில்
நலமாமெனது சொற்படியே நடவாயமதியின்மனக்கபியே. (௪௬)

கபிமேலிலகும்பதிக்கருளங் கமைசேரவசிட்டன்முதலரிய
தபமாமுனிவர்தொழுதேற்றுஞ் சரணுதாரணிமகள்பங்கத
விபவாவ்புலவிடையாகினை வியப்பைப்பயனவென்றுரைப்பனியான்
சுபமேவிளையும்பழனிமலைச் சுரனேசுருதிமுடிவனனே. (௪௭)

முடிநான்குடையவேதனைமுன் முனிந்துவலியசிறையிலிடும்
வடிவேலரசேயமராசிகா மணியேயெனதுவாழ்முதலே
இடமேகண்டமேதலைகளே யிடையேயடியேமுடியேநீண்
படியீரேழுந்துதிசிவதா பரமிந்திலகுமபாருசுடரே. (௪௮)

சுடரேயுலகைப்புரக்குமருட் சுகமேசுகமார்முனைதுதிரு
வடிமாமலரைத்தொழுமடியார் வகுப்பிலெனையுந்தகுமெனவுட்
கொடுநீகருணைசெய்தடையென் குழகாகுணக்குமதியணிவென்
விடையோற்கரியமறைப்பொருளை விளக்கும்பழனிமலைவேந்தே. (௪௯)

தேனேயமுதேசெழுங்கரும்பே தெளிவேதெளியமறைபகருங்
கோனேகருணைக்கடலேவான் குருந்தேகுறத்தியைக்கவர்வும்
மானேயெனையாண்டருளாபுரிபு மணியேமணியிலொளிவேகா
வானேயடரும்பழனிமலை வாழ்வேயுலப்பிலவைபவமே. (௫௰)

வேறு

பவஞ்சனப்பணியை யணிமூன்றுவம்பசுவி பவதேவிபெற்றமகவே, நவநீதசோரனய னிமையோாகணம்பரவு நறைவீசெழிற்கனகநேர், சிவமாதிபசுடிகை மிசைவாழருட்குலவு திகழஞானபோதவடிவே, கவிஞதாஞ்சுருதி செயுமர்மலரப்பதசு கருணாகர குரிசிலே. (௫௧)

சிலையாடலைப்புணரி மழையாவுமுண்டபர சிவசாதனக் குரவனும் கலைமாமுனிக்கருளு மிலைவேல்பிடித்தகப காபோகியின்மருகனே, நிலைபேறகத்தினர தனமேயெனக்குனது நிஜரூபசேவைதருவாய்,பொலநேரெழிற்பழனி மலைமேவுமற்புதவி புலமாயிற்றாகனே. (௫௨)

மயின்மீதிலங்கமல மணிதீபமேயெனது மதியேசிவச்சயிலமேல், அயிலோடியன்பர்வினை யறவேபுரககுமுயர பிமானபோதவடிவே, கயமாமுகறகிளைய நிதியேயுலப்பிலுயா கதியேசுதைசசலதிமேல், துயிலாடரிககினிய மருகாபவானிதரு சுதனேயருட்குழகனே. (௫௩)

குழகாவனந்தநிற சிவமாமலைச்சிகா குருவேவிசாலவுருவே, மழுமானிலங்கமல சயதேவனுந்கரிய மறையந்த மோதுபொருளே, நிழலாருவங்குலவு நறைநீபமாலையணி நிருபாசெழுங்கமலநோ, விழிபாமிரண்டுடைய பாமேவிகறபமறு வெளியேவிளங்குநிலையே. (௫௪)

நிலைபேறகத்தமல மணியேசிவச்சயில நிதியேவிழுப்புறையுமார், இலைவேலணிந்தபர வடிவேயகண்டவெளி யிமையோாிறைஞ்சுமிறையே, சிலையாரெழிற்கடவி னமுதேதெளிந்ததமிழ் சிகியேவிலங்கு முதலே, கலையாகமங்களபுக ழவியாவளங்குலவு கருணாகரக் கடவுளே. (௫௫)

உளமேயொலிக்குமுர வலைசூழநந்தையிடை யுழலாதனந்தகாம், வளமாரெழிற்பழனி மலைமீதிலங்குசித மதிசேரருட்குமரவேள், மிளிராவியங்குலவு மழைவாரிசசசரணை மிகவேதுதிக்கினிசமாய், வளைதோளரிக்கரிய சிவவாழ்வினைப்பெறுவா வடுவுற்றபாவமறவே. (௫௬)

பாவக்கருக்குழியில் வீழாதிருக்கவொரு பாயந்தனைப்புகலுவேன், தேவிற்சிறந்த சிவகிரிநாயகன்றகா செந்தாமரைச் சரணிலே, பூவைசசொரிந்துழுவ லொடுசெண்முகாவமலை புதல்வாவெனத்தொழுதுநன்,றவிற்றுதித்தவனி மீதேபுரமபுரள நனி யன்புறப்பணிவதே. (௫௭)

தேமற்படர்ந்துமறு மலிகோடெனப்பெருகு செறிமாமுலைச்சிறு
மியோர், காமக்கடற்குளடி யேன்மூழ்கிடாதுதவு கருணைப்ரவாகநி
தியே, ஓமக்காரத்தினெழி லுருவேயிலங்குபா வுணர்வேசிவசயிலமா
ர், வாமக்கடம்பணிபு மார்பாதுறந்தரவி மானபராகாசதருவே. (ருஅ)

தருணப்பறம்பதனை யுறுமான்மகட்குரிய தலைவாவிளங்குபொலனே
ர், வுருவுறறதென்பழனி மலைவாழருட்குலவு முனைவேலினைக்குமடி
யார், மருளோததடிக்குநய மணியேவடித்தகனி மதுவேயெனக்குனை
துசீர், அருளைக்கொடுத்துநகை யுடனேபுரப்பையிரு ளகமாம்பிறங்
கையறவே. (ருகூ)

பிறவாநெறிக்குரிய வழியாய்ந்துணர்ந்தவுயர் பெரியோரருந்துமமு
தே, மறைமேனடிக்குமிர ணியமாதிரக்குமரி மகவேகுறிஞ்சியரசே,
முறியாவெழிற்கிரண வடிவேலணிந்தகர முதலேமாசமைச்சூழ்ந்
றைசேரருட்பழனிமலைசேகரத்திலுறைந கைசேதனக்குரவனே. (சுய)

வேறு

சூரலெழுங்கனக வரியணிந்துமணி குலவுங்கசரண சேவையைத *
தரையெனுந்திமிர சலதிக்குளழிந் தமியனுக்கருளி லைநதியேல் *
துரிதமற்றரிய நிலைமைபெறநூரிய துருவமுற்றமனை யெய்துவேன் *
அரிவனைநதசிவ கிரிநளந்தலையி னமரநதவடிவேலனே. (சுக)

வேலெனுங்குவலை மாதரின்விரக வேட்கையற்றுநிலை யானமுன் *
னூலினம்பகரு நெறியினோர்களபணி நூபுரங்கலிசெய பாதனே *
மாலினங்குலவு பழனியங்கிரியின் மன்னுசண்முகவி சாகநின் *
பாலெனின்னல்முழு தோதியுங்கிருபைபண்ணிடாவகைய தேதரோ *

ஏதுநன்னிலையிசைத்துமென் பெருமையேலறங்கள்பலவாடிபென் *
கோதிலாக்குலமு தித்துமென்மரபு கோலமாமறைகள் கற்றுமென் *
ஆதிநாயகனெ னுந்திருப்பழனி யசலமேவுமுரு கோனிடை *
நீதவம்புரி யாவிடிற்புனிதநெஞ்சமேகதிய தெய்துமோ. (சுங)

எய்யுமம்பைநிக ரம்பகப்பருவ வெம்பிராட்டியபிராமியின் *
றுய்யவித்தமுலை யமுதருந்துமுயர் சுந்தராவிளர்சுதாகரா *
மையடர்ந்தசிவ கிரியினந்தமுறை வள்ளலேயிறைவன்மகிழவே *
பொய்யிலாமறையி னுண்மையைப்பணிபு ராசனப்புனிதமூர்த்தியே *

மூர்த்தியேமழைவ் சுந்தமார்ந்துமணி மொய்ம்பிரட்டுமல ரடவிசூழ் *
சீர்த்திசேர்பழனி மலையின்மேல்வளரவி சித்ரஞானசிவ போதனே *
பூர்த்தியாய்த்தவம் புரிந்தவன்பாசனை போற்றுமன்புநிர்மயா *
கார்த்திகைச்சிறுமி யோர்களித்துருகி கட்டிமுத்தமிடு காளையே.(சுரு)

காளையின்பிடரி மேல்வருங்கருணை கண்கள்மூன்றுடைய நாயகன் *
றாள்வணங்கம ளித்துமகிழ்பெறு சங்கமேத்துகுரு நாதனே *
வாளைபாய்புனல் மொய்ம்பயாந்துசுனை மாறிபுமபாதுமா மெடசம *
பாளைபட்டுகுலை சிதறுமேவுமதருப்பழனியங்கிரியின் முருகனே (சுசு)

முருசெறிககுமுயர் சிவகிரிக்குமர முருகனம்புயசமானமாம் *
புனையிலடபதம யபொழிந்துபல போகங்யேயவல மாகுநீ *
கரியவண்ணமத வடைவயினடிட நகந்துநாளையதி வெகுளியாய் *
வருமரிககுரிய வழியெனபபகாலவ வாயமையறறமன வலகையே(சுஎ

கைபறைக்கொடிய னென்றெணைகருதி கைவிடாசடியனுய்யவே *
செயயுநல்வழியி தென்றறிந்தவழி செயயுநல்லறிவை யூட்டுவாய் *
வையமுண்டகனி வாயனுங்கால வாசனுமபரவி வாழ்த்திடும *
பொயயறுமபழனி மலையினுசிவஞா போதமேவுசிவ போகனே (சுஅ)

கனவளிக்குமிருளைத்தொலைக்குமிர்கள்களியுறச்செயுமி லசகமா *
தினமணிபபுறம முருசசனபபடிவ தேசடஙகிமதி நிறலபோல் *
நினதடிககயம டஙகுவாருமுயபா நிலையெனககருளபு ரிகநிடாய *
பணிமலாப்பொழிலவ ளைநதிமுகனக பழனியங்கிரிவி சாகனே.(சுகூ)

சாகரத்தெழுவி டந்தனைப்பருகி சதுமறைக்கிழவன் மால்முதல் *
நாகமுமபுவியு முயயவேடுகனழ நாட்டிநலலருளபு ரிந்தமா *
வேகமெனக்களியு றதநிருதகவமி தைசதுவாமமுறை சோதிசேர் *
நாகமகைதரு மைநதனேபழனி நாகமேல்வளரு மிறைவனே.(எ0)

வேறு

இறையவனே யடியேன்செய யேதமெல்லாமபொருந்தாளு மிடும்பையில்லாய், பொறையவனே செருநகொடுசி வானுபவச் செல்வர்நிதம் போற்றுமேலா, மறையவனே சாநதமணச சோலைவளைந்திடும்பழனிமலையில்வாழு, முறையவனே யகண்டசசசிதானந்த சத்துவனன் முளைக்கையோனே. (எக)

மூளைத்துணையாந் தேசிகமொய்ம் புறுமுமையா ளற்புதநன் மூளை
யேவெண்கோ, டளப்பிறைச்சே கரற்கரிய மறைப்பொருளை யுரைத்
திடுங்கோ மானேயோக, வளப்பொழில்சூழ் சிவகிரிவா ழத்துவிதா
னந்தபர வடிவேயென்ற, னுளத்திருக்குமா சறவருளவ தென்றுகொ
லோ புடவியெலா முணர்மேலோனே. (எஉ)

மேலோரைப் பகைத்திடுக்க ணுற்றுமதச் சூர்குலத்தின் வேரையீ
ர்த்து, நூலாருமிடைத்தேவ குஞ்சரியை மணந்தகுரு ஞானபரபொ
ன், காலாகினனருட்புகழைச் சந்ததமு மெழுத்தடியேன் கழுட
மென்னு, மாலார யென்விதியா காரிறந் தென்பழனி வரையுளா
னே. (எங)

வரையிலா னந்தவுர வாரிதியி லாழ்ந்திலகும் வாய்மையாளர், கரு
விலேசேர்ந்துமனக் களிப்புடனிற் போற்றுதுகருத்தழிந்து, பர்வ
லோசனமடவா ரிசைசையினு மெழுந்திடும்பி பாவ்சாறறு, பூவையெ
லாந்திருச்செவியி னுழையுமோ தென்பழனியோங்கலானே. (எச)

ஓங்குமமபோ ருகர்தவனும் பொன்றுவன்மா வளைககோட்டை யு
கந்தன்பாகத, தாங்குமெழிற் கரத்தவனும் பொன்றுவன்பா டகன்
றவெளி தனிலெப்போதும், பாங்குடனவாழ் பண்ணவரும் பொன்
றுவர்பாண் டரங்கனருட்பாலனுக்கு, நேங்குலவு சிவகிரியோன் வே
லெடுக்கா விடினுயர்கோத திரையிலேயே. (எரு)

கோத்திரவாண்டலைகயிழைத்த வன்னிலைப்பேழ தனிலெழுந்து குர
வன்விண்டு, சாத்திரமா மறைதுதிக்குந் தற்பரனலட்டபராங்காசா
ரந்துவாழுஞ், சூத்திரநுண் ணிடையுமையா ளீன்றவயிற்பண்டையுடை
ய துரையைவியா, காத்திரமாஞ் சிவகிரியிற் கண்டாநதை தீர்ந்து
மனக் களிப்புற்றேனே. (எசு)

களிப்போடம பூவையாக ளாடுமணக்கம்பாயந்து சழனியெல்லாந்,
தளிர்ததோங்கு தென்பழனி மலைமுடிமேல் வாழுமருட் சாமிநாத
ன், வளப்பாத வாரிசத்தை யாரவமுட னெஞ்ஞான்றும் வாழ்த்தியி
ன்பம், விளைக்கேடி லுவகைதனை யடையவரு வீராபவிபுலையோ
ரே. (எஎ)

புலையுறுப்பை மெய்யெனவெண் ணுறுமதியோர் காணுவற்புதனே
மூன்று, மலமொழிந்த வறிவாளர் பெறுநிதியே பழனிமலை வாழவே
யென்சஞ், சலமகற்றி நின்சரணைப் போற்றுநெறி யருளுதிமா தனி
மக்கோலவை, பலவிதழோ திமமாது களிக்குமெழிற் சிவஞானபபா
ன்மையோனே. (எஅ)

மையுலவுங்கண்மடவா ரிச்சைமூழ்கித் துயருநெறி வாய்க்கவுந்தன், செய்யதிருக்கருணைதரவேணுமிலாவிடினுலகஞ் சிறியனேனை, வெய்யவனென்றேசமிக விழுக்கான பெயரெடுப்பேன் விரைந்தாட்கொள்வாய், மொய்யயிரட்டுந்தண்டலைசூழ் பழனிசிவவேதண்டமுறை மோனவாழ்வே. (௭௯)

மோனநிலையாய்ச்சிலையா லடியினிற்பூருவங்குரவன் மூர்த்தங்கொண்டு, ஞானமுனி வாகனுல்வ ரனுமான மொழுந்ததிருநாமனுள்ளம், தானுவகை யுறங்கமா னந்தாக சுயபொருளைச் சாற்றுமேலாம், வானவனே யனந்தசிறந்த தென்பழனிமலையினிலவாழ் வரதனேயோ (௮௰)

வேறு

வரநதிசூடியசசடிலன் மகவேநன் மணித்தோகைப் ❋
பூரவியின்மேல் வந்தென்மனப் புன்கணொழித் தாளுதியோ ❋
கரையிலருட் சிவபோகக் கதிரேபுள் ளிசைபாடும் ❋
விரையெறிப்பூம பொழிறபழனி வெறபிலுறை யின்னமுதே. (௮௧)

இன்னமுதே யுயிர்த்துணையே யிரணியமே மறைநான்கும ❋
புன்னுமருட் கடலேதென் பழனிமலைக் குநமணியே ❋
மன்னுமெழிற் சிவஞான வாழ்வேநற கருணையுறும ❋
அன்னையினும பரிந்தாள்வா யடியேனுன் னடைக்கலமே. (௮௨)

கலக்கமிலா திதன்மனநின் கழற்புகழை யெந்நாளும் ❋
விலக்கமிலா திசைத்திடவோர விதிவழியைப் புகலுதியோ ❋
இலக்கமிலாத்தவமுனிவ ரேற்றுமெழிற சிவகிரிமேல் ❋
அலக்கணிலா தோங்குமரு ளானந்தப புண்ணியனே. (௮௩)

புண்ணியனே யுலகையெலாம் புரக்குமெழிற் பூங்கடப்பங் ❋
கண்ணியனே பழனிமலைக காரணனே திரதருங்கூர் ❋
திண்ணியவேற் படையுவனே செவ்வியெலா நின்னடியை ❋
எண்ணுமடி யேன்மனத்தி னிடரொழித்த லாகாதோ. (௮௪)

ஆகாதென் றெளியேனை யாதரிக்கா விடினந்தோ ❋
மோகாதி களின்மூழ்கி முற்றுமழிந் திடுவேன்கா ❋
மேகாதிபன்விபுதர் மெச்சுமெழிற் கூரவடிவேல் ❋
வாகாதிருப்பழனி மலைஞானதேசிகனே. (௮௫)

தேசிகனே விப்பிரமத் தென்றிரைசூழ் திணைவனத்தின் ❋
மாசடைந்தென் மனக்களபமதத்துழலா வகையதன்மேல் ❋
ஆசையுட் னிவாந்துடை யாற்றிடுவாய் நயப்புறவே ❋
வாசமுலா வெழிற்பழனி மலைமீது வாழ்பவனே. (௮௬)

வாழைநறுங் கனிவெடித்து வடிவமுத மிகப்பெருகி
ஆழவலை யெனப்பாறி யளிமுழக்கும் பழனிமலை
வாழுமருட் புண்ணியனார் மணியோமப் பொடியணிவோர்
ஏழையெலா மகன்றுசிவப் பேற்றையடைந் துய்குவரே. (௮௭)

உய்யவகையறியாம லுழலுமெனைப் பற்றுடனே
வையமிசை தடுத்தவன்சீர் வண்மைதனைப் பேசவைத்தான்
செய்யெழிறபூங் காவனஞ்சூழ் சிவகிரிசூ ழியில்வாழுந்
துய்யசடாட்சரஞானசசோதிவடிவேற்கானே. (௮௮)

கரமெழுமா மணிப்பணிபூண் கண்ணுதலா ரிடப்பாவை
தருமணிமீத மற்படாரோ தருணமுலைக் கீரமுணும்
அருணநிறத துவாவாயற் புதன்வாழு மருட்பழனித்
திருமலையைக் காணவழி தீவினையெ லாமறுமே. (௮௯)

மேகவிரா சிகளாடு மேட்டிமைசே ரருட்பழனி
நாகமுடிமேலோங்கு நாயகனே நின்னடியை
யோகமிழைத் திடுமடியே னுள்ளமுவப் புறமாசின்
வாகுலவுந் தோகைமிசை வருவதினி யென்னாளோ. (௯௰)

வேறு

இனிதாமறை முடிவேயெழி லிறையேசுகவடிவே
அனலேறின னிலமாவணி யலர்மேவிய விளையாள்
முனமேதொழ வருளாடிய முருகாவரிமருகா
தனியேசிவ கிரிசோதி சயபூரணவிபுவே. (௯௧)

வேற்றுருயிர் களையார்வடி வேலேந்தியமுருகா
மாற்றேனருள் வண்ணிமாயவன் மகிழமோகனமருகா
ஆற்றுருய வருளாற்றிடு மமுதேசிவகிரியா
ஏற்றாகொடி யுடையான்றரு மெழில்சேர்சிறுமகவே. (௯௨)

மகமாமுலைக் குறமாதுள மகிழ்நாயகவணிசேர்
சிகிமேல்வரு திறலோயனு தினமேற்றிடுமெளியேன்
அகவேதனை யறவேதிரு வருணீட்டுமற்புதனே
குகனேசிவ கிரிமேல்வளர் குணஞானவிண் மணியே. (௯௩)

ஏறூர்தி வருநாளுனை தெழில்சேருய ரொளியை
மாறாதுறை செயுமென்மையை மங்கிடவோடரு ளுதிபோ
கூறாய்வடி வயிலேந்திய குகனேசிவ கிரிவாழ
ஆறாறன நிதியேயெம தறிவேயதி பதியே. (கூச)

பதியேயொலி செயுநூபுர பதனேமுள ரியில்லாம்
விதிமால்முனி வாகளபோற றுநன் வியன்மா மணிசுடரே
நிதியேசிவ கிரிசேகர நிகழ்பூரணவடிவே
க்தியேகதி தருசண்முக கருணாலயவெளியே. (கூரு)

வெளியேசுட ரொளியேயனை வினையோன்களி யுறவே
விளியாமறைப் பொருளேமொழி லயிப்பேவகிலேடுவே
முளையாரயிறகர மாதுனைமுழு யேகரு முகில்சோ
னளியாரபொழிற புடைசூழ்சிவ நகமேயுறைசுகமே (கூசா)

சுகமேவெளி யகமேயெழிற சுதைவாரிதி யமுதே
முகிலாசிவ கிரிவாழ்பர முநிராரணசெஞ்சுடரே
தகைசேருன திருதாமரை சரணேதொழு மடியேன்
அகமாமிரு ளறவேதிரு வருளாடுநியரசே. (கூஎ)

அரசேசிவ கிரிமேவெழி லமுதேவழி யடியார்
புரைவீயுற வருளாயபொ பொருளேமறை பொழிதா
மரையோன்பணி மணிநாரக மறைபருநசாசுகமே
உரவேற்கர நிதியேயெம துயிரேபர வுணர்வே. (கூஅ)

உணர்வேயெம தறிவேபரு வுருவேகனை யெறிபூங்
கணைவேடனை விழியாலெரி கருணாலயனிடமா
மணிமாதுமை யருள்கோமள மகவேவரி விளைசீர்
பணைகோல்சிவ கிரிமேல்வளர் பரமாததமின் மலனே. (கூகூ)

மலாமேல்வள ரெழின்மானினி மருகாகழல் போற்றி
பொலனோசிவ கிரிமேவிய புனிதாகழல் போற்றி
நலமேயருள் புரிவாயகுரு நாதாகழல்போற்றி
சிலைநோபரி புரமவேயந்திடு சீராகழல்போற்றி (௱)

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருவையாற்றுப்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

இஃது

திருவையாறு.

ம-ா-ா-ஸ்ரீ

அப்பாவு ஆசாரியார்

குமாரர்

நடேசதாசரென்னுங் காரணப்பெயரெய்திய

முத்துச்சாமி பாரதியால்

இயற்றப்பட்டு

சென்னபட்டணத்தைச்சார்ந்த புரசைப்பாக்கத்தில்

ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிற

பு. ஏழுமலைப்பிள்ளையினது

விவேகவிளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சுக்கில வருஷம் மாசிமீ.

உ

கடவுள்துணை.

சாற்றுக்கவிகள்.

திரிசிரபுரம் மகாவித்வான்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ - மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்களியற்றிய

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பூங்குவளைத்தடத்துளதன்முதலிலவூர்காட்சி
புயலகத்துநுழைபுமிளமதிநிகருமருதந
தேங்குதிருவையாற்றினறமவளர்த்தாளபாகச
செல்வருளமகிழ்பதிற்றுப்பத்தந்தாதிதகா
ரோங்குவிருப்புறவினிதியற்றினனலமொழுகக
முபசாரமொப்புரவுமுதலியபலகுணமே
தாங்குபுகழ்நடராசதாசனியன்முத்துச
சாமிபூபதியெனும்போதரிசதகவிவலனே.

கும்பகோணம் புரோவின்சியால் கல்லூரித்தமிழ்ப்புலவர்

திரிசிரபுரம் - ம-ா-ா-ஸ்ரீ

தியாகராயசெட்டியாரவர்களியற்றிய

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருவளர்மருமத்தொருபெருந்தெவைத்தேவியாவாமத்திலமைத்த
வொருபெருந்தகையார்திருவையாற்றமருமுத்தமர்திருவடிக்கன்பு
பெருகுறுபதிற்றுப்பத்தந்தாதியெனுமபிணையலவணைந்துநன்கணிந்தான்
உருவளர்முத்துசசாமிநாமங்கொண்டுறுபுகழ்புனைந்தமேலோனே. (௨

தஞ்சைமாநகரம் வித்வான்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ- மதுரைமுத்து உபாத்தியாயரவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பூமேவுபொன்னிபடர்புனலுடடிலவருநான்மைபபுனிதாசொற்ற.
தேமேவுதமிழ்புனைந்தவையாறன்புகழ்படிப்பான்றிசைமுகத்தோன்
நாமேவுகலைமடந்தையாண்பாலாயவதரிப்பநன்காராய்ந்து
பாமேவுவிசுவகுலவப்பாவாசாரிவரபாலனுக. (௩)

புகராறுமத்தலத்துதித்துதற்பெயருங்கரவாமற்புகனடேச
நிகராறுதாசனெனுமுத்துச்சாமிபாரதியர்நிகழ்பேர்பூண்டு

வெதியபுரம மிஷயணஸகூல முன்ஷி

தஞ்சைமாநகரம் - ம-ா-ா-ஸ்ரீ - பொன்னுச்சாமிபிள்ளையவர் களியற்றிய

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம.

ஆலிடையமர்நான்கிருடிகட்கருளியப்பாமுப்புலவர்பாடலுக்கிங்
கேவிருசெவிதந்தானுமையாறனிணையடியுன்னியத்தேமேற்
சாற்றுறுபதிற்றுப்பத்தினந்தாதிசாற்றினனவரிவின்புறவே
மூலமாம்விசுவகுலதிலகப்பேர்முத்தெனுஞ்சாமிபாரதியே. (௫)

ஸ்ரீசுயம்பிரகாசசுவாமிகள்பரம்பரை

திருவையாறு சிவானந்தசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பதினொருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பாருலவுதெண்டிரைகறங்குதுபேரொலிசெய்நெடுங்கடல்சூழுலகுபுகழுங்
கண்விளைசூர்குலதிலகனைப்பாவுசெய்பொருட்செல்வதநாலுநிறைந்த
சீருலவுமன்பன்முத்துச்சாமிபாரதியெனத்திகழுமேடைத்தாசன்
செல்வமலைமகளினொடுமையாறதில்வாழ்நடவுறுவடிவிலன்புகூர்ந்தே
யாருலவுமின்பதிற்றுப்பத்தினந்தாதிபன்னியாசிதனளித்தப
படிப்பவர்கள்கேட்பவர்களெண்ணியமாவருருவானபஞ்சாபிகேசனருளால
ஏருலவுமிம்மையிற்சகலபோகமுநுகர்ந்திட்டபின்பிறவியின்பாபபே
ரின்பமயமாவரிககவிஞறுாறுபயனாயாமெவ்வணமுரைத்துமாறோ. (௬)

திருப்புறம்பயம் ஸ்ரீசுயம்பிரகாசசுவாமிகள் பரம்பரைகுரிய

திருவையாறு - பஞ்சநதசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

எண்சீரக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

அருணிறைந்தானந்தநடம்புரியாநின்றவையாறனடியிணைமாமலரின்றேனைப
ருகுமளிதன்மனமென்றிசைப்பாவாலேபதிற்றுப்பத்தந்தாதிபாடினனால்
பெருவிசுவகுலவப்பாவாசாரிககபேடசைமைந்தனெனவளாநடேசதாசன்
பெருதுபெறுபாவலர்கள்வேந்தனாகிவிளங்குமுத்துசசாமிபாரதிமெய்யோனே.

கும்பகோணம்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ - வைத்தியநாததேசிகரவர்களியற்றிய

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நவமணிகொழிக்குங்காவிரிவடபானண்ணுமையாற்றிடையன்பர்
பவமொழித்தருளும்பஞ்சநதீசர்பரிவுறுபதிற்றுப்பத்தென்னுந்
தவலிலந்தாதிபுனைந்தனன்முத்துசசாமிபாரதிபெருங்கல்விச
சுவைதெரிபுலமையுறுநடராசதாசனுந்தூயவன்மாதோ. (௮).

தஞ்சைமாநகரத்தைச்சேர்ந்த இராமநாதபுரம்
ம-ா-ா-ஸ்ரீ-சின்னத்தம்பியாபிள்ளையவர்களியற்றிய
அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சீரார்புவியிற்காமமறைபூ சேர்மின்றேனேமாரியதா
லாராகூழ்வான்றேய்வயல்சூ ழையாற்றிடைநின்றியாவுமளி
நீரார்சடிலன்மேற்பதிற்றுப் பத்தந்தாதிநிறைத்தணிந்தே
பேரார்முத்துசசாமியெனு நடேசனடியான்பிறபபுற்றான்.

மருசகருபபம உபாத்தியாயர்
ம-ா-ா-ஸ்ரீ-சொக்கலிங்கம்பிள்ளையவர்களியற்றிய
எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம.

சீர்வளரு நற்சோலைவளருமையாற்றுச
சிவபெருமானிருப்பதற்கோர்பதிற்றுப்பத்தாம்
போர்வளரந்தாதிபுனைந்துரியருள்ம
பெறும்புலவர்செவியமுதம பெருகச்செய்நாண்
நீர்வளரும்பதியிர் வடிவேட்ட
நிறுவைபபரவபாரிகெயமைந்தன்
பார்வளாகலவிநடலாமுத்துசசாமி
பாரதியென்றியபபெயர்கொளபண்புளானே. (௰)

தஞ்சைமாநகரம மஹாராஜ ராவ[illegible]சியோன்
ஐ, இஸ்கூல் முனிஷி-ம-ா-ா-ஸ்ரீ-ஐயாச்சாமிபிள்ளையவர்களியற்றிய
அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம

வரையெனுமந்தரத்திலனைத்தனை [illegible]ளிந்துபபாற்கடலைமதித்தமான்முன்
நிரையுடன்வானவாககளித்தநிலை[illegible]போறபாவலாக தந்தமுயகல்விக்
கரைநிலையிலாப்புணரிதனையறிவாற்கடைந்துபொருள்காட்டுமேலா
முரைநிலைதோநதிலங்குமுத்துசசாமிபாரதிகிணைவேறுண்டோவம்மா. (௰௧)

திரிசிரபுரம் மிஷியனிஸ்கூலமுனிஷி
ம-ா-ா-ஸ்ரீ-ப - அண்ணாச்சாமிபிள்ளையவர்களியற்றிய.
அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகுதொழுமையாற்றிலமர்ந்தருளுமெண்வடிவமுடையார்க்கியாண்டும்
பல்புலவர்களிப்படையச்சொற்பொருளினயனமைத்துப்பரிவாற்சுற்று
நிலவுறவிப்பாமாலைசூட்டினனுலரியநவநிறைவாற்சீர்த்தி
யிலகுமுத்துச்சாமிபாரதியெனவேயபிதானமியைந்துளானே. (௰௨)

கும்பகோணம் புரோவின்சியால் கல்லீஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்
ம-௱-௱-ஸ்ரீ-தியாகராயசெட்டியாரவர்கள்
மாணுக்கருளொருவராகிய
திரிசிரபுரம்-ம-௱-௱-ஸ்ரீ-சதாசிவம்பிள்ளையவர்களியற்றிய
அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பார்பூத்ததெய்வீகப்பதிபலவுண்முதற்பதியாம்பரவையாற்றிற்
சீர்பூத்தவறம்வளர்த்தாளுடன்வாழுஞ் சிற்பரன்றன்செயயதாட்குப்
பேர்பூத்தபதிற்றுப்பத்தந்தாதிப்பாமாலைபிறங்கச்செய்தா
னோர்பூததவப்பதிவாழ்முத்துச்சாமிப்புலவனெனுமேலோனே. (உஉ)

திருவையாறு
ம-௱-௱-ஸ்ரீ-அப்பாத்துரைதேசிகரவர்களியற்றிய
எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம.

திருவையாரம்பொலிபுமகலருசோநதோரை
திசைபுகனிந்திரன்மாதவருபுவநதேடி
திருவையாமடிசானவியார்வேணி
திகழவளைமகளொடுகாவிரிநீர்நூழும்
திருவையாற்றமாந்தருளுமெம்பிரானமேற
சிறந்தபதிற்றுப்பததந்தாதிசொற்றான்
திருவையார்வகுநலவிமிக்கானகறோரா
திலகனமுத்துசசாமிபாரதியென்பானே. (உகூ)

சிறப்புப்பாயிரம்.
திரிசிரபுரத்தைசசோந்த உறையூர் இயற்றமிழாசிரியர்
ம-௱-௱-ஸ்ரீ-முத்துவீரஉபாத்தியாயரவர்களியற்றிய
நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

மாயிருஞாலவரப்பிருளகலப
பாயொளிபரப்பிப்பகல்செயவானிற
குடவளையினங்கள்கொழித்தவெண்முத்தம்
விடுசுடர்வீசியவியன்காவிரிசூழ்
வளமலியையாறிவாழியவொருவன்
களமலியாலங்கருங்காளன்
பைந்தாரிதழ்ப்பகவன்பதிற்றுப்பத்
தந்தாதின்குறவாக்கிததருகென
வகனிலத்துயிர்க்குமரியநன்மனனும்
பகர்தரவிதுநம்பாக்கியமாமெனப்
பைந்தமிழ்ப்பாக்கைப்பாருப்பதமுனிவனு

சிறப்புப்பாயிரம்.

மைந்தருங்கிழல்மாக்கருள்பகுவச்சயும
வியப்புறவியற்றினன்விச்சுவசிகாமணி
யயிர்ப்பின்முத்தமிழ்க்கடலயிந்திரமுதலிய
விலக்கணவிலக்கிய மெல்லாமெளிதுணர்ந்
துலப்பருநாற்கவிக்குறையுள்விதிப்பொடு
விலக்கவுமாற்றல்சால்விற்பனதடாக
நலத்தகுநடேசதாசெனுமொருகாரணப்
பெயரிருசிலனெலாம்பெட்புறவிளங்கப்
பயன்மிகுமுத்துசகவாமிபாரதியே.

சாற்றுக்கவி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பிரமாநறவம்பருகரவிந்தப்பிராறொடுபொன்னகாக்கிறையும்
பரவியமுக்கட்பசுபதிபிமயப்பைங்கிளியுடனமர்ந்தருளும்
விரவுமையாற்றுப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதியைவிளம்பினனியற்றமிழி
லுரமிகுமுத்துச்சுவாமிபாரதியென்றுணாதருபுலவர்கோமானே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

புனவாசல தமிழ்ப்புலவா

ம-ா-ா-ஸ்ரீ - குழந்தைவேலையரவர்களியற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

பொன்றுருமிளிர்பூம் பொதியவிழ்த்த காற
றுன்னிசைபயிலுஞ் சுருமபொடுஞிமிறு
முண்டுவப்பொடுகான்றொழுகியநறவங்
கண்ணகன்சாரற்கானெனப்பொழிதலி
னீனயப்பணையொரீஇநளிருவட்டிவர்ந்து
வயினெறிந்தெயினர்மண்டபறன்முடடிய
காழகிலெழுந்தகமழ்புகையூட்டி
விரித்துநீர்புலாத்து மென்குறமடவார்
தாழகருங்குழலைச சூழமுகிலென்று
மொண்ணுதலமரர்க்கண்ணல்வில்லென்றுந்
தேய்நதிறுமருங்கை வாய்ந்தமின்னென்று
நசையருமதுரரசந்தருமதா
மிந்திரகோபமெழீஇயினவென்றுஞ்
செவ்விதின்முளைத்த சிறுவெண்ணகையைச
சுரும்பகலாக்கற பருமபினவென்றுஞ்
சங்கொவியஃகாசசெங்கையைப்பைங்கே

மறையெனக்கொடும்பிறமத்திகவன்று
மெய்த்தவமுனிவர்முத்திக்கட்பெய்
யிழுதுண்டெழுநாவெழுமிகுபுகையு
நித்திலம்வெடிப்பெரித்ததீங்கழைச
சாறடுபுகையுநாறுதண்பொழிலிற்
கொம்பரிவர்ந்துபம்புமுகில்பார்க்கு
நன்னலம்பரவுமன்னகர்வாழ்வோன்
அந்தண்வலம்புரிதந்தவெண்முத்தென
மெச்சுபுகழுயர்விச்சுவகுலோத்தமன்
குறிப்பறிந்துதவும் விறற்றகுநிபுணன்
ஓவாசீர்த்தியப்பாவாசாரி
செய்தகற்றவமே மெய்தெரிவடிவமா
நிலமிசைவந்தெனவுலகம்வியந்துரைப்பத்
தோன்றியபெற்றியான்றருளாமணி
பாற்கடறேன்று பருவநாண்மதியென
நூற்கடலாய்ந்து நுவலுங்கலவியு
மையிருளொருவிவான் வருமிளங்கதிரெனப்
பொய்யிருள்புறத்தொரீஇப் பொலியும்வாய்மையும்
பொறையும்புகழு நிறையுநன்னேயமும்
பலவளம்பெருகும் பயோததியனைய
செல்வமுமொன்றுஞ் சிறந்ததன்மையன்
அல்லும்பகலுநல்லருணடம்புரியும்
வல்லபிரான்கழல் வழிபடுசிந்தையன்
நிகமாகமநெறிநியதித்தர்
தகைமைகூர்முத்துசாமிபாரதியே.

சிறப்புப்பாயிரமுற்றியது.

சாற்றுக்கவி.

தஞ்சைமாநகரம் மிஷியனிஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ-கோ-இராமகிருஷ்ணபிள்ளையவர்களியற்றிய

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

களங்கவிகைநிறற்றியோராழித்தினகரன்குலநிருபரைப்போல்
கண்மாஞாலமபரவுறுதஞ்சையம்பதிதனின்மனுமுறையே
கனும்புகழச்செயயகோனடாத்தியெழிலவரிச்சுரும்பர்பாண்மிழற்று
கைவிழ்நறுந்தார்சிவாஜியென்றியற்பேர்கொண்டுளோன்புரந்தசோழநாட்
[டுள (க)

விரிகடலுட்பொன்னி[illegible]சூழ்திருவையாற்றெம்பிரான்றிட்டா
மிசைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதித்தார்வனைந்தினிதன்பொடுமணிந்தான்
தருகலவிவாய்மைநலலொழுக்கமுயர்குணமூக்கமுமிக்கோன்
புகழ்விசுவகுலமணிமுத்துச்சாமிபாரதியெனுந்தகையே. (உ)

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாற்றுப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

காப்பு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சீர்பூத்தசெழுந்தாளத்திரள்கொழிக்குந்திரைப்புணரிசிறந்துசூழும்
பாரூத்தவையாற்றுப்பரசிவன்றன்மேற்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி
பேர்பூத்தவிசையலங்கனவின்றணிவான்முக்கணிளமயிறையையேய்ப்ப
வேர்பூத்தவொருகோட்டைங்கரக்கருணைமதகரிதாளிறைஞ்சிவாழ்வாம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

சபாநாயகர் துதி.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அருமறைப்பொருளாயவிரிஞ்சன்மாற்கரிதாயடியவரன்பிற்கெளிதா
யிருநிலவராகளபருகுமாரமுதாயெண்ணிலாவுயிர்களுக்குயிராய்க்
கருதியநாலவாக்கருமபொருளுணர்த்தகாடசியாய்ப்பொறபொதுவெளியுட
டிருநடம்புரியும்பேரருள்வடிவைச்சிந்தையுளிருத்தியின்படைவாம்.

ஐயாறப்பர் துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இரவிதன்குலசசுரதவேந்தனுக்கெழிலிரசிதகிரிகோட்டின
றரிசனததொடுபெறற்கருமைந்தனுந்தந்துபிறுயர்மோகம்
பரிவினிறறருதிருவையாற்றுறைவயான்பதிற்றுப்பத்தந்தாதித
தெரியனின்கழன்மிசைபுனைந்தேத்திடத்திருவருளபுரிவாயே. (உ)

அறம்வளர்த்தநாயகி துதி.

கலிநிலைத்துறை.

புலவர்போற்றுமையாற்றெமதிறைவனைப்புகழ
வுலகம்யாவையுமீன்றுபலவுயிர்களுமுய்ய
வலகிலாவருளொடுமெனன்கறம்வளர்த்தவள்செஞ்
சலசவாண்மலர்ப்பூஞ்சரண்முறைமுறைநாம்வாம். (௩)

விநாயகர் துதி.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆரணமுணர்ந்தசிலாதனன்முனிவர்க்கருளுசெப்பேசித்தியுந்திகிரி

பூரணமதுரவாக்கெனக்குதவுபுண்ணிய றுணைமதருமுமைக்கை
வாரணவதனப்புங்கவன்கமலமலர்ப்பதஞ்சிரமிசையணிவாம். (ச)

சுப்பிரமணியர் துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வண்டறுமருமலிபூந்தண்டலைசூழையாறன்மலர்த்தாள்போற்றக்
கண்டகாசுரர்குழுவைவென்றமரர்மான்குறமான்காந்தனாகித்
தொண்டர்போற்றிடநடனமிடுகதிரபபைநதோகைமிசைத் தோன்றுஞ் செ
கொண்டவேற்கிறைவிருபொற்சரண்முடிமீதுளமகிழ்வுகூர்ந்துகொள்வாம். (ரு)

சரசுவதி துதி.

தரவுகொச்சககலிப்பா.

பிள்ளைமதிவேணியையாறமெமபெருமான்றுதிபேச
வொள்ளியமெனபசுந்தோட்டிறாறறிருந்துநறவொழுகும
வெள்ளைளினததவிசின்மேவியுலகேழீன்ற
தளளைவிதிகாந்தைதுணைத்தாண்மலர்கடலைககணிவாம. (சு)

திருநந்திதேவர் துதி.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம.

ஒப்பினற்புகழபபருளளமுவநதுகன்களிகூரவே
சுப்பிரககயிலாயசேவையளிததவன்றுதிசொறறிடக்
கைப்பிரம்புகொடுமபொண்சுடாகாலுமாமுடிதாககிடுநு
செப்பருந்திறனநதிசேவடிசென்னிசோதநுவணாங்குவாம. (எ)

தமிழாசிரியர் துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருததம்.

பபாகவதர்போற்றுமந்துழாயலஙகற்றிண்டோண்
யவன்வடிவைபபலலோாவணஙகுழாவிலிஙகமாக்கி
யேயமாமலயமவைகியினியசெநதமிழவிரித்த
தூயமாமுனிவரன்பொறறுணையடிககனபுசெய்வாம். (அ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் துதி.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஈமமீதுமாதவொன்பிணிற்புரண்டவிண்டுபோற
றுமலைந்திடாதுசெந்தமிழ்ப்பஞேதியென்பினை
வாமமங்கையாககினிஞ்சிறந்தசண்பைமன்னாதா
ணேமமோடிறைஞ்சிமுக்கணித்தனைப்பழிசசுவாம். (கூ)

திருநாவுக்கரசுநாயனார் துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஓலஞ்செறியாழியிற்கற்றாணுறுநற்புணையாககனாயேயி
[illegible]

[illegible]த்திலொளிர்திலையமைத்துமனமகிழுஞ்
சிலந்தியு[illegible]சோடிசெந்திறத்தையாறனைப்புகழ்வாம். (௰)

[illegible]ர் துதி.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பரவுதானையொடுவாரிநீந்தவெழுபகறவஞ்செய்தனலுமிழுமோர்
சரமுகைத்துகெடுமலைகளுய்த்தபொருதவரிராமனுளநாணவே
விரவுதொண்டரொடுநீந்தவாரிபுடைவிலகவோர்பதிகமோதுசுங்
காப்பதந்தொழுதையாற்றரன்றுதிகள்சாற்றியின்படைகுவாமரோ (௰௧)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மருமாலைபுனையீழகராதிபதிகாதன்மகளாகியே
வருமாறைபுடையூமைமறையாதிபொருளோதமகிழ்வாயருள்
திருவாதபுரிநாதனடியார்களிருதாள்களசிரமீதணிந்
தருவாமவிதுமோவிநுதிபேசிமிகுநேசமுறுவாமரோ. (௰௨.)

சண்டேசுரநாயனார் துதி.

கலிவிருத்தம்.

சிற்பரனருச்சனைசிதைத்ததந்தையின்
பொற்பதமிரண்டையுந்துணிததுப்பொற்புடைத்
தற்பரவாழ்வுறுதலைவன்றாள்பணிந்
தற்புதமிகுமையாறரனைப்போற்றுவாம். (௰௩.)

திருத்தொண்டர்கள் துதி.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

மறையாகமத்தினெறிசைவநெறிபந்திநெறிவழுவாமனிலவொழுகி[illegible]ம்
பிறைவேணிநித்தனடிமீதிதயமவைநத்துருவலபிரியாதுவலியமுமலை
கைறயாவுமற்றரியபேறுபெறு[illegible]யடியாகவின்மேவுகழலகள்பணிய
நறையாரிணாத்துளபமாலவிடையிவர்ந்தருளைந்தியீசர்துதிபுரிகுவாம்.(௰௪)

குருவணக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பனிமதிச்சடிலன்றக்கணனத்திற்பகர்ந்தவீராகமப்படியே
தனிமுதலாவரணந்திறற்சுத்தசைவபூசனையொடட்டாங்க
புனிதசேரயனுமாயெனக்குளமகிழ்வுபொருந்திடவருந்தமிழியலைக்
கனிவுடன்புகன்றகுழந்தைவேன்முனிவன்கமலமாமலர்ப்பதம்பணிவாம்(௰௫

கடவுள்வாழ்த்து - முற்றிற்று.

அவையடக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பகாருமைந்திலக்கணத்தோடிலக்கியமாங்கடலொருங்குபருகிச்சான்றோர்

திருவையாற்றுப் [illegible]

கௌரிமின் [illegible]
காசினகரவையாறதெம்பெருமான் [illegible]

அவையடக்க - முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-ஃள.

நூல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒருபொறபாரசெமமணிமாபன்சிறையோதிமமீதுறைவோனொ
ஒருப்பொறபாமன்னிமையவர்மாதவருமபரவையாறறுவளா
ருபபொற்பாமென்சிறையறுகாலவரிவண்டிமிர்பூந்துணரிதழி
ருபபொறபாதண்பிறையுமணியொருவாநின்றருட்ருவாயே. (க)

தருவார்யனந்தன்மீதுறங்குதண்ணமபுயநேத்திரனேனத
துருவாயனநதநாட்டொகீணடுணராபபதனேபணிகளிறசெய
குருவாயனநதமபேட்டிணெடுகுலவையாறுவருமறைசொற
திருவாயனந்தின்றெழுமபேசிறியேனசெயயததிருவருளே. (உ)

அருளாரமுதபபெருஙகடலேயகணிததிாயெறறிடவலறிந
தெருளாரமுதவுவளையினநதிகழையாருசுரிகுழறகா
மருளாரமுததியனவிழிவலயிற ழலாதழஙயசொற
பொருளாரமுததொடுமுனேயேபோறறுமவரமயானவேண்டுவமே (ங)

வணமாதரிகருமொழியுமையாளவயஙகுபஙகாவெனவிபுத
ரினமாதரிகருவலயமுற்றேயிறைஞசுமுன்றுளசரணெனபபோங்
தனமாதரிகருஙகடனுஙகமேகதறுகட்வேதமாலவிடைவா
கனமாதரிகருமெயய மாணகையாவையாறறெமபரனே. (ச)

பரவாரண ருயிறறுமநதாபதாவாழவுறமுமமதசசிறுநேத
திரவார பகுனறிடவுரிததநேவேயையாறறிறைவசுப
கரவா நஙருகமொஙகைமின்னாகாமததுழலாதருளபொறிசசூட
டரவா ணஙகுவளைமலருமணிவோயபணிவோாககருளசிவமே. (ரு)

சிவசங்கரவானவாவணஙகுசீதவனசமலாததிருப்பா
தவசஙகரவானிளமதிசசெஞசடையாதருமசமவாதத
ணிவசஙகரவாவையாற்றுமிமலாவருட்நதெனைககாவாய
நவசஙகரவாமபரவிடஙகொணமபாசெம்பொறசெழுஞசுட்ரோ. (சு)

சுடரோகமலங்கலுமணிசசெஞ்சூட்டராவும்புனைவோயென்
னிடரோகமலககோளக [illegible] மைதந்தாயன்பருளத்
தடரோகமலர்ததாதனை [illegible] ன்றவளிநாண்மதனெயயப
படரோகமலததனந்து [illegible] கூழையாற்றெழுமபொருளே. (எ)

பொருந்தவரிமாசலமெனமுப்புரமும்பொடித்தநாளெருதாயப
பிருந்தவரிமாலசுமந்தேத்தும்பெரியோயரவமுனிக்குமருள்
திருநதவரிமாவூதியு [illegible] கைப்புடனமபுரிநதையாற்
றிருநதவரிமாபபுரி [illegible] கே.

[illegible]
[illegible]மேரிக்கும்
பஞ்சனநிகளுடையாய்நின்பதுமப்பதமென்சிரம்வைத்தா
யஞ்சனநிகத்துறப்பவித்தறவீடருளுமம்பரனே.

அம்பரவக்கருமைக்கடற்றூவடல்சேர்முகுந்தன்மலர்விழியும்
அம்பரவக்கவியார்கடுக்கைப்பணிமாவிளமும்புலியுரியும்
அம்பரவிக்கலையொண்பிறையுமணிவோயெளியேனின்பமுற
அம்பரவக்காமைந்திலங்குமையாறுநின்னடைக்கலமே. (௰)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அடைக்கலம்புகுந்துனடிதொழுதிறைஞ்சியரகரவென்றமாற்காழிப்
படைக்கலமுதவுகருணையங்கடலேபகரரும்பழமறைப்பொருளே
புடைக்கலனிலங்குமம்பிகைமகிழும்புனிதனேமெய்யடியவர்நெஞ்
சிடைக்கலந்தருளுமீசனேயையாற்றிறைவனேயென்னையாள்பவனே (௰௧)

பவக்கடலழுந்திவருந்துமென்றனக்குன்பதப்புணையளித்தின்பமேபு
தவக்கடனுனக்கேநவமணிகொழிக்குந்நாங்கநீர்ப்பொன்னியும்விசும்பார்
துவக்கடகமுஞ்சூழ்திருவையாற்றமர்ந்ததூயனேநேயனேயறிஞ
ருவக்கடமருகமழுவணிகரனேயும்பாகள்போற்றுநாயகனே. (௰௨)

கனக்குந்தராநின்றிருவடிதொழவுங்காணவும்வழுத்தவுங்கடையேன்
ற[illegible]தமேவாததண்ணருள்புரிந்ததற்பராபொற்பிலங்குசடா
னன[illegible]கராலவுணகுலந்தடிந்தோய்நத்தினங்கித்திலமபயின்ற
வனகணதவாரிசமென்மலாவாவிவயங்குமையாற்றெழிலரசே. (௰௩)

அரவிந்தமாதுமகிழரிவிரிஞ்சனறிவரிதாயசிற்சுட[illegible]
பரவிந்தமாசுணரும்புனேவோயுன்பாதமேகஞ்சமைந்துறுஞ்சி
கரவிந்தமாதிரமடக்கியோன்குறளாகவுமருளபுரிந்தவையாற்றீச்
சுரவிந்தமாநிலத்தெனக்கினிதருள்வாய்தொண்டர்கள்பருகுமாரமு[illegible] (௰௪)

அமுதமேயன்பேயருட்பெருங்கடலேயருமறைமுடிவிழுப்பொரு[illegible]
குமுதமேயனவாயரிமதாநெடுங்கடகொம்மைவெம்முலைகருங்குழலார்
தமுதமேயளவிலின்பமென்றுழல்வேன்றனைவலியத்தடுத்தாண்டாய
கமுதமேயவரிசசடிலவையாறுக்கண்ணுதலேகீ. (௰௫)

தலைவணங்கிலைநந்தாளைநாநஞ்சீர்சாற்றிலைநம்புகழ்
டிலைவணங்கியினும்பொரிநமதுருவமெண்ணிலையென[illegible]வாணடா
[illegible]லைவணங்கிளாமாலினைக்கணையாக்கியைநந்திக்கடவுளேசெம்பொன்
[illegible]லைவணங்கிடவுநகுனிததுமுபபுரமும்வல்லையிலெரித்தபேரொளியே (௰௬)

ஒளிமதிகற்றைவார்சடைதுலங்கவுமையொ[illegible]மிசைத்தோன்றிக்
களிமதிக்கடையேன்றனைத்தெளிவித்துன்காட்சி[illegible]கருளுநாளென்றோ
வளிமதிக்கவுமண்டிழிதருநறவமகன்பணையடையநெல்விளைந்து
தளிமதிக்கனைத்தும்விரிக்குமையாற்றுத்[illegible]மானசிற்சுகமே. (௰௭)

[illegible]கமணியங்கைமங்கைபங்காநின்றுணையடிப்பற்றினேற்கருள்கற்

தமணியவிர்சூட்டரவணிமுடிலைவீன்றிணைப்பலவுங்குங்குமங்க
ரகமணியிலாரமுந்தருபொன்னிகலமுற்றையாற்றெளிர்வடிவே. (க௯)

வடிவலம்புகத்தேறுழுகெழில்வனசம்வரிவளைகரிமுகமயிலே
யிடிவலம்புரியும்பிளப்பவொண்டரளவிசைமணியொளிர்தடம்பணையும்
கடிவலம்புதங்கள்கண்படுமதிலுங்கவினுறச்சூழுமையாறு
துடிவலம்புனைந்தோய்நாயினேன்பிறவித்துன்பறவரந்தருமிறையே, (௨௦)

ரந்தரவேண்டுமுக்கணுவெனவேமலரயன்மாயவன்மாத
ரந்தரவேந்தனிமையவர்குழுவுமவழுத்துசெஞ்சீரடிக்கடிய
ரந்தரவேடுமெனக்குநின்பணியாம்வாழ்வுதந்தாள்வதுன்பரந்து
ரந்தரவேணியையவையாற்றுண்மாதொடுவயங்குபேரருளே. (௨௰)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அரும்துவளையுதரகலைவாணிருயங்கமுவுபுயத்தயன்மால்வான
மருந்துவளைசசிறையரிந்தோனிமையவருங்கொதித்தெழுந்தவவியகஞ்சால்
வருந்துவளையருசலைமறறதனையமுதாககுமவாழவையையாற்
றிருந்துவளைவற்றசுகமயாவருககுந்தருமிறையேயெனைககாவாயே. (௨க)

வனந்தரம்மலர்த்தாதளைந்தினவண்டிசைபயிலககமலப்போதிற்
றவனந்தம்பாாபயிறுெடுகண்டுயிலுமையாறுசிறியேனுள்ள
மவனந்தவிடாகெடுத்துத்தெருளுறதோன்றியஞானவிளக்கேவேத
மவனந்தயங்குமெழிறநிண்புயமாறகரியசுடாவடிவுளளோனே. (௨)

ளளமலவிருளோாடடித்தெருநட்டியருள்காட்டியுவந்துவந்தாட்
கொள்ளமலவெனநின்றுளங்ணைங்கறியேனெழிறசுணங்குக்கொங்கைவேற்கட்
ளமலயகுழன்மடவார்மனமயலாயநாடோறுங்கலங்கினேன்பூம்
ளமலத்தொடுமுரன்மதலையணியையாறவருளபுரிகுவாயே. (௨௩)

புரியலிறாமகிழசரோருகவாவியிறறிமபால்பொழியுமேதி
விரியலரக்கொடுகுதட்டியுழக்கவெருண்டெழுவாளைவீங்குதெங்கின்
றிரியலரிபபுடைககனிகளுதிாத்திடுமையாற்றிறையேசெம்பொன்மாத
வரியலரிணைமுமலர்தாமரைசெய்பதமேதந்தருள்வாய்வம்பனேற்கே. (௨௪)

ம்பலருமபூரவாளையாறகக்கோர்புறமளித்தாய்வையமீதை
யபலருந்தரவேற்புரவிக்கைப்புரிசடையையாறவென்றாழ்
யம்பலருமபொடிசெய்தாய்பிறையெயிற்றுககருமறலிவிழவுதைத்தாய்
யபலருளாழியவிம்மையினின்பவாழ்வெனகருப்பாலிப்பாயே. (௨௫)

பாலமுதுகனிநறுந்தேன்பாகுகற்கண்டிற்கனிந்தபனுவல்கூறிச்
சீலமொடுபரவுமடியார்க்கழிவில்வீடருளுந்திருவையாறு
ஞாலமுதற்பலவுருவாமுனையறிந்துபுகழ்வதற்குஞானமில்லேன்
னீலமணித்திருமிடற்றேயெளியேனுங்கதியுறநன்னெறிசொல்வாயே (௨௬)

ால்லரியபூரணமாய்த்திருவுருவாயருவாய்ச்சிற்சொரூபமாகிப

வல்லறிஞரிதயமக்கள் வோவியாயையாற்றுள்வயமருகுமீதேவே
வெல்லறியப்வக்கமீற்சுழலுமியானடைவதென்றுள்விறற்பொற்றாளே. (=

பொற்பிலங்குமாமறையினுட்பொருளேயுயிர்க்குயிராய்ப்பொருந்திநின்ற
தற்பரமேசர்யேனைத்தடுத்தடிமைக்கொண்டருளுந்தனிப்பேரன்பே
கற்புயரம்பிகைமகிழுங்கண்ணுதலேமான்முதலோர்கருதாநிற்குஞ்
சிற்பரமேபஞ்சநதிவாழுமுக்கட்செஞ்சுடரேசெல்வக்குன்றே.

குன்றனையகொங்கைமடமங்கையர்கண்மோகமயற்குரவைமூழ்கா
தென்றனைநின்றாட்புணைதந்தாள்வதென்றோகல்லோலமில்லாநீர்போ
லொன்றியசைவின்றியுளத்தெளிவுடையவடியார்களுணர்வினூடே
நின்றளவிலானந்தமுதவுமெழிலையாற்றுணிறைந்ததேவே. (2

தேவரஞ்சிதசசுடர்மாமணிமகுடமுடிதடவுந்திருத்தாள்சிந்தித்
தேவரஞ்சிதடனேன்பெறற்றுயபுநாளென்றுளதோசெழும்பூவத்தக
தேவரஞ்சிததனுவழியவிழிதகரியாதியர்வாழவுசிறககசசெயமா
தேவரஞ்சிதசசொலறமவளாத்தவளோடையாற்றிற்றிகழுமவாழ்வே. (க

கொச்சகக்கலிப்பா.

வாழ்வனைத்துந்தருங்கருணைவாரிதியேயையாறு
சூழகருங்கடலிவரதரசசுரிகுழலாரலருங்மயாற
சாழ்வலைபிறபடுவேனிளபழவடியரொடுகூடி
யூழ்பவமறறருளுறநின்னிணையடியேனம்பினனே. (கக

நமபியுனைப்போற்றறியாநாயேனைவலியவந்தென்
வெம்புமனத்துயரகற்றிவினைவேரறுகளைந்தயறே
டம்புயவமபகனுணராவடிகாட்டியாண்டுகொண்டாய்
வம்புமிகுமலாசசெழுங்காவயங்குமையாற்றெழிலிறையே (க2

இறையவனேமுககணுடையெந்தையேயன்பருளத
துறைபவனேபுன்மையினுளத்திமிரமலமகற்றி
மறைபுகழுன்றிருவடியைவழுத்துமவரமேதருவாய்
சிறையளிகளிமிர்கழனித்திருவையாறமருகின்ற தேவே (கக

முதுமறைகள்பணிந்தேததுமுதற்பொரு ... றுமே
விதுவணியும்பூஞ்சடிலவிடதசமேமலைவிடே
மதுநிறையுமணவளளவாயககமலமாதுறையும்
புதுமைகொளையாறுநின்பொறகழறந்தாள்வதென்றே. (கச)

என்றுமொளிர்திருவையாறறிணையிலியேநால்வருக்கு
மன்றுவடவாலநிழலமர்ந்தரியநெறிகாட்டித்
துன்றுபரஞ்சுடர்க்கொழுந்தேசுகப்பொருளேயென்னுளத்து
ணின்றிருளைத்துறந்திடுதன்னைக்கரிதோபுகன்றிடுவாய். (கரு

வாய்கொடுனைப்புகழுகிலேன்மனத்துன்னேனிற்போற்றுங்
காயமென்பெறதடுமாகேன் ...

காயினுங்கழுபபழமென யனலமபுறவையாறார
தாயினுமின்னருள்கூர்ந்துன்சரணளித்தருளுமே. (கசு)

அதிசயமென்னுட்காட்டி முளுந்திருப்பஞ்ச
நதியரசேமுக்கணுடைநாயகமேநினதடியைத்
துதிபுரிந்துவாழாமற்சுணங்கவிர்பரூஉக்கொங்கை
மதிநுதலார்தங்கலவிமாயத்திலழுந்தினனே. (கஎ)

அழுந்தினேன்மடவார்களாசையெனுமாழ்கடலவிட்
டெழுந்திலேன்றிருவையாற்றீசுரனேநினக்கபயஞ்
செழுந்திருவாழூரத்தோனுந்திசைமுகனும்விண்ணவருந்
தொழுங்கழலாம்பேரின்பத்தோணியளித்தாண்டருளே. (கஅ)

ஆண்டவனேநினைப்புமறப்பற்றவர்களறிவூடு
தாண்டவஞ்செய்நிர்க்குணமேதண்ணமிர்தேகறுந்தேனே
காண்டருஞ்சீரையாற்றுக்கண்ணுதலேவிலைபோறகு
வேண்டுவதுன்றருளலதுவேறொன்றுமவேண்டிலனே (கசு)

இலைக்கேதமெனக்குனருளினிதளிப்பினரவினிற்று
இலைக்கேதமிலலாழியிய்ந்தோயைந்நதித்தென்க
இலைக்கேதலத்திரவந்துயவிரொன்பதுபோறகோ
இலைகேதனஙகளசைந்திலஙகுபதிப்பெருமானே. (உ0)

அறுசீரகழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பெருமைசேரயன்மான்முதலோர்தொழப்பேரருளினிதாகத்
தருமையாறனேவணங்கியன்றேன்புகழ்சாறறிடின்மடநெஞ்சே
இருமை யின்பமுமிறுதியின்முத்தியுமெளிதினிலவந்தெய்தும்
எ மையூர்தியுமஞசுவன்மற்றுனககினியொருகுறையுண்டோ. (உக)

குறைவிலாதவனருணிறைகாவரிகுடைந்துமெய்யன்பாக
வறை வனம னமனமுடையமெய்யடியவரொடுகூடி
மறை ருவையாற்றீசனேவணங்கிநெக்குருகாயேல்
முனை ரவாயையாற் பதிடுநெஞ்சமேமுத்தியுமரிதாமே. (உஉ)

அரியமக்களேப்பெண்டிராக்கிளேஞரையன்புடைப்பெருவாழ்வை
யுரியசெமபொருளாதியைநிலையெனவுழன்றனேவனமாலைக்
கரியமாற்கெழிலாழியீன்றருளியகடவுளைமலர்க்கொன்றைத்
தெரியலவேணியையாறனேமறந்தனேதெருள்வதெவ்வணநெஞ்சே (உங)

நெஞசமேயுனேப்புகழ்ந்தியான்பொறிகளினெறிசெலாதிருந்தென்றும்
அஞசனியெனக்காக்குமையாற்றானந்தகனுரங்கீண்ட
செஞசரோருகமலரடிதுதியெனசசெபபுவதுணராமல
வஞசமாதியபரிந்தனேகாக்கிட்டமற்றொருதேவன் . (உச)

இருங்கிநெஞ்சமேயானறுருவடித்துணைபுளளவாககலலானமரு
திருங்கடாவின்றபாசமுந்தண்டமுமேந்திவந்திடுங்கூற்ற
நெருங்குபோதினிற்றடிப்பரீதிகெலாநீயுமோர்ந்தையாற்றுப்
பிருங்கமார்தொடைவேணியான்சரண்புகிற்பெருஞ் சுகமடைவாயே. (சு

அடைந்தபல்வகைப்பிறப்பினுளிப்பிறப்பரியதேயாமன்றே
கடைந்தபோதினிலலைப்புனுந்தயிரெனக்கவலையுற்றாய்நெஞ்சே
மிடைந்ததேகமுமிகுதெருட்சியுமுளவேலையேமலாமொகரு
ஞடைந்துதேனிழிமாலையையாற்றரனுபயதாளபணிவாயே. (சகூ)

வாய்ந்தவிவ்வுடற்புனலிடைக்குமிழியாமற்றிலுறுமின்பந்
தோய்ந்தகானனீராகுமற [illegible]
[illegible]
[illegible] (ச[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (சஅ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (சகூ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (ருய)

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (ருக)

பொருளேதிருவையாற்றெழிலபொ[illegible]
[illegible]
தெருளேதுமிலாவென [illegible]
திருளேகாதுகதளிதந்திட [illegible] (ருஉ)

குன்றுசசெழுஞ்சுடராகியகோவேதவமுனிவோர்க்
கன்றுவிலமாந்தேமகிழ்ந்தமாதியுணாத்தும்
உன்றுடமியேனுந்தொழுதுய்வானருளபுரிவாய்
மின்றாழ்சடையாவைந்நதிவிமலாதணிவடிவே. (ருங)

வடியாதுளவணிமாலகிடிவடிவாயயனனமாய்ப்

னடிநாயினுங்கடையேற்கெளிதாகத்தருமையவே
கடியார்பொழில்சூழைந்திக்கருணாகரவமுதே; (௫௪)
அமிழ்தேயெனதன்பேசொலுமருவேதிருவுருவே
தமியேன்றுயரொடுபேதைமைதவிர்த்தேயிலகுகழ
லிமிர்சேவடிபெறுமாறருளிறைவாநறையளியுண்
டுமிழ்மாலிகையாவைந்தியுடையாய்சுகவாழ்வே. (௫௫)
வாழ்வேயளிசிறிதேனுமிலவஞ்சங்கொளுமதியேன்
பேழ்வாய்மதமருண்மாவுரிப்பெரியோய்வரிக்கிதஞ்
சூழ்கோதையர்மயல்வாரியிற்சுழலாதெடுத்தாண்டாய்
கூழ்வானுயர்செயிலோதிமங்குலவைந்திப்பரனே. (௫௬)
பரனேநறும்பதுமாதனன்பரவுந்திருவையாற்
றரனேயுன்றனடியேதுணையலலாறபிறிதியேற்
குரமேவுநின்னடியாரொடுமுணைபபோறறவுமிரங்கி
வரமேகொடுத்தாளவாயசுடர்வடிவேதனிமுதலே. (௫௭)
முதிருந்தனிமதுரந்தருமொழிமாதுமையொருபால்
வதியுந்திருவுருவோடுதவளமாலவிடைமீதென்
றதிகண்டெனாவந்தாண்டனைதகையைந்தியாவின்
ணதியுயருளிமதியுமபுனைநமபாவுனதருளே. (௫௮)
நமபாவுனைநம்பாதுதினமபாசகருடனே
வமபார்குழலவமபாமுலைவமபாமொழிமடவார்
தமபாலலையாதுன்னருடநதேயெனைகாவாய
அமபோருகமிசைதண்பணையையாற்றிறையவனே. (௫௯)
வனசங்கிசமுமிலலெனவதியுமயிலொடுபா
வசங்கரிமகவான்முனிவரருநதுதிபுரிமா
சங்கரிமருவைந்திவளளாலென்றன்வினையா
னசங்கரிதகருடநதெனைவாழவிதசரிகடனே. (௬௰)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தமம்.

[illegible] நாலவாயககரியுரி நசவனைசெமபொற
[illegible] கோடடுசா [illegible]
[illegible] லவையாற [illegible] தெயவமேயென
[illegible] பவஙகடாபபாயதொண்டனேனுய்யுமாறே. (௬௧)
உய்யவோருறுதிகாணேனுழைவினுரிமேறபோாத
மெய்யனேயுன்னையல்லால்வேறுமோர்தெயவநதனனை
யையனேநினையேன்போறறேனஞ்சலிபுரியேனுன்றன்
செயயகாளெனக்குத்தந்தாடிருவையாறமர்ந்ததேவே. (௬௨)
தேவரிற்சிறந்தகேழறறிணிகெழுதடவுககோடு
மாவறைகுமுறும்வேலையுழக்குகமடததினைடுந்
தாவுதாளுதித்தசிங்கத்தலையும்வேயநதருணினமமா

ஆனகருழுக்குழையாதநணைவேலெயிரவிதிங்கள்
வானமாருதக்கினீரமானிலம்புருடனுகி
யூனமிலுருவமாகியுயிர்களுக்குயிராய்நின்ற
ஞானநாயகமேபுன்னைநாலுணர்ந்திடலெவ்வாறே. (௬௪

எவ்வமாம்பவத்திலாழ்ந்தவேழையேன்பிழைகளாத் நுச
செவ்விதாமுனதுசெம்பொற்சேவடிசேர்த்திடாயேல
அவ்வியமனத்தினேனையாதரிப்பவராராராக ந
நவ்விவாழ்கரதநோய்பஞ்சகதிவளாமுகக றமேன. (௬௫

முககணையகவையாற்றுமுதலவனேசிறியெனுயயந்
தக்கினனருளொன்றீந்தாறறமியனேனெவிரயுமபொயயுந்
துக்கமுமடமுநீங்கித்துணையடிகதொழுமபுசெயயு
மிககபோறிவுமவீடுமேவுமவெமபிரானே. (௬௬

எமபிரானினதுசெமபொனீனையுமமாகநுகாயெ
லமபசமகளிமகொமமையமாறலெமருநகாமுலகி
வெமமிட யாகநுகாயெனிறருளுநாறெனாநாமென்றுந
சொமமாரிபருமகமனிமாகநுவணமிமையாறவெமமானே. (௬௭

மானமறிமபுயசெஙகைகவளவேலிசாகரு
கணமதிகுறவிவயககோமாவாறமகுகரு
தேனமேமவைபாலாகதசிறகருணையாள
மாணமிகமிடியாவொநதேனிரைமயமைகருநுவாயே. (௬௮

அருமமைபொருவெயாயா வாகமேமனாவிரிருநதவ
ருமருமாயனமீறுமெசெழ நுகடாயிரமமேயினபக
கருணையாஙகடலேநினபொாசமமினைநுநகநாயே
ளிரு ாகெடவருளையாமவமபினைவ மவாமமுகக நுவாழவே(௬
முகமனெநுவயாணடோமெமாறியாநுநதருருமபரு ௯)
முகமனாநுவனை கமமானமுனனேகககரியவா க
முசமனநுவமநுடிபு வாவாசிமிவெமகாக
முகமனாநுவ ளயாரமொயசருமையயாறுபாமேன.

கலித்துறை.

ஆறறலசானறனையாறறினை யாயுஞ
போறறவனமிலனவயவொமனன
சாறறவெணணிடிலொனமுமெநானெ நு
நீறறவெமபுமியுடையுளமாயமிமயமைசெய்மேன். (௭௧

செயயுநறறவமனியாறமலிவொடுமெகளி
மெயயுமினறியேயாமமதாநெடுமகளுாவிமைழவும
பொயயுமேபுளனெனவெனபபுறமவீடேலபுறஙகள்
வெய்யதீபபடநமைந மவைபாமனெருளிமவிமலா. (௭௨

விமலபரபலகவலகொணடிடருறுவினையேன
மமலவேராறுததாருநாளென்பமோமொழிவாய
கமலவாவினின்னெழுமிளவாளையுகழுமே

அவனிமீதினிற்கொடுமைசெய்திடுமியமன்றன்
பவமுநீங்கிடப்பரிந்துளமீதெழுபதும
நவமிகுங்கழலவைத்தநின்கருணையென்னவில்வேன்
றவமலிந்தவாமிகுமையாற்றிருளிர்சசிதரனே. (எச)

தரணியோர்பணிந்தேத்துமின்றுமனாசசரணரு
சரணநாயினேனுய்ந்திடவருளுகிதககோய்
முரணுறுமங்கவிபாயந்திடுமருங்கெலாமுகிறாங்
கரணிநழகருபேபொழிற்றிருவையாறறர்சே. (எரு)

அரவுலாமபுரிசசடிலநிறபோறறவெறகருளவாய்
பரவுதேமபலாககனிகவிபறிதகிடபபண்ணை
விரவுமாறுமுங்களமாவெண்புரிகொடுவீச
வுரவுதெனனிளமொழிந்திடுமையாறறுறைவோய். (எசு)

உறையுநெயதனமொ [illegible] நீயயாதகலையெனவுமணி
நிறையணயெொடுபிளவாயரந்தகமநிசியிற
சிறையி [illegible] டெயபு நைகநடுநிசாற
மிறைய [illegible] யெய [illegible] நமொனேயே. (எஎ)

என்னையாணடொமருளா [illegible] கருளுநாளெனறு
தென [illegible] நிறமகுலையதமெ [illegible]
பிள [illegible] டயகமு [illegible] மைடநுயபெருங்கூழ
தன்னைவா [illegible] மாந [illegible] நியளாதலைவே.

தலைவ [illegible] ந [illegible] ரியையேலெ [illegible] ணா [illegible] தியே
னி [illegible] ொமெ [illegible] டெ [illegible] ந [illegible] ணயுகொடிய
கொலையெயா [illegible] ணெ [illegible] ணமெனவயி [illegible] பொடுநூரங்கு
ம [illegible] வழுநமெ [illegible] ரியை [illegible] மையா [illegible] றைநாவடிவே. (எகூ)

வடிவிலா [illegible] தன [illegible] மைந [illegible] மைகாவ [illegible] ச
[illegible] விலங்க [illegible] தமெகத [illegible] தமலமிசைபிணவரிபடு
[illegible] கைபுமிரனியுவரிகரு
வடிவிலங்கு [illegible] மியுற [illegible] (அய)

[illegible] கழ [illegible] வியுயா [illegible] வியிரு [illegible] ம.
வரந [illegible] மெ [illegible] ணா [illegible] ந [illegible] ாயுமணிவோய
பரவ [illegible] வாவையாற் [illegible] ம [illegible] ங்கயமவைத நருளா
சுராகடெ [illegible] ரவி [illegible] நறை [illegible] மோடுனாசெய்
யரவமிருமபொழிலசூழதருபேபொழிலையாறறுறைபவனே. (அக)

பவளவி [illegible] டைசியரிடுதரா [illegible] டன்முழகமெலமூந
தவகய [illegible] டியபுபநியபுனையிலமு [illegible] கைசசி [illegible] மம
நவமி [illegible] நியிலவளருமை [illegible] பகனெசிறிமின
கவலையுமெவ [illegible] வியையுமம [illegible] ருங்காலமுமொனறுளதோ. (அஉ)

[illegible] விருநிரிதருமா [illegible] ம [illegible] நருபொணசுடாசாலகதிரோ
விளவினிலு [illegible] கனியிழவொககளமெ [illegible] ணநிகொழுமபதமே
தளமனைமிசையிலமாமணியையபுரிசநதமொடுநதருசெய

வானவர்கண்ணரிதானவனைம்புலப்பகைகளைந்தருள்வாய்
பானமிருந்தெனின்வாழ்தருமங்கிகள்பாயவுதிர்ந்திடுகொய்
கானவரிச்சிறைமாவிமிர்பொற்புறுகாவியிலஞ்சிவிழ
மீனமெழுந்துமைமேடுகிழித்தலர்மேவுமையாற்றரசே. (அ௪

அரவகலல்குற்சுரிகுழன்மடவார்ஆசையினிற்சுழலாப்
பரவிவழுத்தாதுனதிணையம்பொற்பாதமயர்ந்தவெனை
குரமுமளித்துன்னடியவருறவுமுவந்தருள்புரிகுவையே
விரவியமேகந்தவழுயர்புரிசைவிளங்குமைந்நிமுதலே. (அ௫

நதிமதிவதியும்புரிசடையோய்நின்னளினக்கழல்போற்றேன்
றுதிசெயவினையேன்றொடர்புலன்வென்றே ...சொ...லுக ...னெறிநிலலே
ணிதிமறைபயிலேன்கொடியனசெய்வே...ஒளி ...பரி...வொடிக்
கதியினிலவந்தாண்டருளுதி...பொ...ருசநி...பதி...வா...யே. (அ௬

வாழ்வுறமன்பர்சன்...ரி...ணி...ரவர...கா...மெய்...பொருளை
...ற்வினையென்ற...ர்...றுவருக...நுதலுமன...ருட்...ரழ்...கோ
கேடு...ளரமபுயவா...ர...ரு...ரி...ரவாவ...கா...ரு...
தாழதருபொ...ற...லோ...ருவைப்...நி...ய...ரா...யே. (அ௭

சங்க...ர...பங...ர...யி...ரி...மங...ய...கன...நுமை...வெ...திர
செங்கண்வ...ரவெ...ய...ர...ர...வி...வ...நி...ரக...
...ஞானேவெளி...ய...கு...ய...வி...ரனி...ரநில...ரி...றந்
...நல்லாவியசெ...ர...டையோ...நின்...ருவ...ற...ருவோ. (அ௮

அருள்வடிவேஙின்சோசனகபட...மன்பு...யணியந்
தெருட...ரகாயே...ன்டுனையன்றி...யா...தெ...ம...ன்லோறுள...கோ
சருவுறைசா...ரு...வ...னவானெ...ர...சான்...ர...ர...மதி...
மருவளாசோலைக...ளை...கள்பாடிடவா...ர...நி...ரனே. (அ௯

பரவரியவனலவடிவொடுமிளிருமமருவமநின்...ராம்
பரவரியவருந்தியின்வருவிநியமபகழு...ருநாருவிப
பரவரியவரின்னடியவரடியரிணையணியவுமே...ருமம
பரவரியவனிக்கரிலையைந்நிவாழ்பரமநயாநிதியே. (௯௦

எழுசீரகசுழிநெடிலடியாசிரியவிரு.

நிதிபுலகவதிபனுறுகொடியவினையறவருளுநிமலந்
மதிசுரநனதியிதழிபொதியுமெழிலிபொ...சவைட்புமி...ய ...ருந்தவுமகவாம்
வதிமதுரமொழியுமையொடுபுடைமிளிரவிடமிசையயகமுடனறுகியி
கதியினிலுனதுசுவணபதுமபததரிசனமுதவியருள்நிமுதலவனே. (௯௧

பனமுலைசுமந்துழத்தியாழுமூரகளைகளையமழவுபபகடுவொளை
மனசநறகனியொடுதடந்தாழைமுப்புடைப்பழமுதிர்ததறதுண்டவான்
ஊவயிறுழகிடசசொரிகின்றதாரையொடுகெழனிபுருமையாறவென்
மனதுபிழையாவும்பொறுத்தென்றுமின்பமேதந்தருள்வதுன்பாரமே. (௯

மருலவுகௌவைககருந்திரைக்குண்டகட்பானியமுண்டமுனிவன்

DR. U. V. S

உ

செந்திலாண்டவன்

திருவடி துணை

திருச்செந்தில்

வெண்பாவந்தாதி

—(*)—

இஃது

திரிசிரபுரம்

ஸ்ரீ- சிவானந்தசாகரயோகீசுவரரவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

—(*)—

ஷையார்மாணாக்கராகிய

சென்னை ஆரியன் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஆ. சேதுராமபாரதியாரால்

—(*)—

கடுக்காவேரி

ஜகத்குருயந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1898 ஞ்

சிவமயம்.

செந்திலாண்டவன்

திருவடி துணை.

திருச்செந்தில் வெண்பாவந்தாதி.

காப்பு.

திங்கணுதல் வள்ளிபுணர் செந்திலாக்கு வெண்பாவாற்
பொங்குசுவை யந்தாதி போற்றிசெயத்—துங்க
மருவா ரணமுகத்தான் மாலயிடையா னீன்ற
கருவா ரணமுகத்தான் காப்பு.

நூல்.

சீர்பரவுஞ் செந்திலமர் தெய்வச் செழுஞ்சுடரே
பார்பரவு மோனப் பரசிவமே—நார்பரவும்
வேதநெடு மாலபணியு மெய்ப்பொருளே யீங்கெனக்குன்
பாதமல ரன்றியுண்டோ பற்று. (௧)

பற்றறுத்தார்க் கின்பம் பயக்கும் பசுந்தேனை
நற்றவத்தோர் நாடு நறுங்கனியை—யெற்றுகடற்
சீரலைவாய்க் கற்பகத்தைச் சென்றுபணி யாதவனே
யூரலைவாய் நெஞ்சே யுரை. (௨)

உரைக்குந் தரமாமோ வொண்கமலப் பூமே
லிருக்குமொரு வற்குமிக் கென்றுந்—திருக்கிளர்வெண்
முரலைவாய் வள்ளியிரு முற்று முலைக் குருகுஞ்
சீரலைவா யப்பன் றிறம் (௩)

திறனழிவாய் பேதையர்க்குச் செய்தேவ ரூரு
மறநெறியோர் சற்று மறியாய்—மறநெறிகள்
வல்லாய்செந் தூரனடி வாழ்த்தா யவனபுகழைக்
கல்லாய்பிற் கேதோ கதி (௪)

கதியுளதோ வெண்ணுங்காற் காசினியி லெற்குன்
பதயுகள மன்றிப பகராய்—துதிபாவுஞ்
சிந்தா வளங்குலவுஞ் சீரலைவாய் மேயவருட்
கந்தா கருணா கரா.

கரந்தைமதி யாறணிபுங் கண்ணுதலோ னீன்ற
நிரந்தரா நற் செந்தூரி னிதனே—அரந்தையொடு
தீராத வெவ்வினைநோய் தீர்த்தெனையாட் கொண்டளித்தான்
பாராரு மெச்சப் பரிந்து.

பரிகரிதே ரூர்ந்துகடற் பாராண்ட செல்வர்
கரிகரியாய் மண்புகுதல் கண்டுந்—திரமெனவே
தேடிப் புதைக்கமனஞ் செல்லாமற் செந்திலனிற்
பாடித் துதிக்கப் பணி.

பணிவே னுனையென்றும் பண்டைமறை நாலின்
றுணிவேயென் னுவித் துணையே—பிணையாகப்
பூவார் செழுங்கமலப் பொன்னடிநந் தாள்சென்ன
மாவாரி தாண்ட மகிழ்ந்து.

மகிழ்வார் பிறந்திறக்கு மானிடரைப் பாடி
யிகழ்வாரே தாகமறா லென்றுரு—சகமீதி
லெற்றுங் கிவாபிறந்தா ரெண்ணுங்கா லனைகருப்
பற்றக் கணத்தொழிதல் பண்பு

பண்டைவினை போக்கும் பரஞ்சுடரைப் பனுவிரோ
ரண்டமெலா மீன்றளிக்கு மாண்டவனைத்—தொண்டரெதிர்
வந்திடுமமை யாப்க்குமருள் வள்ளலைநெஞ் சேதாள
முந்துகடற் செந்திலிற்கண் டுப்

உய்யும் வகையுளதோ வந்துக டந்தகனார்
செய்யுந் துயரமெலாந் தீர்ந்துநெஞ்சே—செய்யுணெடுங்
கன்னற்ற முக்குழவு காவிட்டுஞ் சீரலைவாய்
மன்னருள்ப்பா ரெனையி மற்று.

மற்றுமொரு தெய்வ மறந்தும் பணிவேனோ
முற்றத் துறந்த முனிவருக்—குற்ற
துணையான சீரலைவாய்த் தூயவனுக் காளா
யிணையாரு மற்றே னினி. (௬௨)

இனித்திருச் சீரலைவா யெந்தைபிரான் பொற்றாள்
கனவார்வம் பொங்கியெழு மன்பாற்—கனிபு
மனமடையப் பெற்றால் வருவதில்லைக் கோடி
ஜனன மெடுக்கினுந் தான். (௬௩)

தானே கருணையினாற் றன்னிலைகாட் டித்தமியேற்
கூனைய முற்று மொழித்தருளித்—தேனூறுஞ்
சேயிதழ்ப் பூந்தாமரைத்தாள் சிந்தைசெய் வாழ்வளித்தான்
ஆயபுகழ்ச் சீரலைவா யான். (௬௪)

ஆன பாசமப் வாழ்கட லவிழ்ந் தெண்ணரிய
வினைபவ மெய்தி யிறந்தொழியா—தேனமுத
ஞானதிமுந் தேடிப்பெற்ற கோபொருள்சொல சீரலைவாய்
நாதனிரு தாண்மலரை நாடு. (௬௫)

நாடுவதுஞ் சீரலைவாய் நாதனிரு தாண்மலரே
கூடுவதனை யேனடியார் கூட்டமே—தேடுவது
மின்னேரி டைக்குறமின் போவுதக மின்னருளே
பின்னே தெமக்குப் பிறப்பு. (௬௬)

பிறதொன்றை நாடப் பெரிதுளதோ வாழ்நாள்
சிறிதென்ற திகதிலைஞ் செகத்தாக்—கிறைவன்றனை
பாதம் பணிந்து பரகதிபெற் றுய்யவல்லா
லேதங்கொ ணெஞ்சே யியம்பு. (௬௭)

இயமுழங்குஞ் சீரலைவா யெந்தைதிருக் கோயிற்
புயன்முழங்குங் கோபுரமுன் போந்து—மயலொழிந்து
பாடுகிலை பாடிப் பணிகிலையெவ் வாறுநீ
கூடுவது முத்திநெறி கூறு. (௬௮)

கூற்றுறழ்வை வேற்கட் கொடியிடையார்க் காட்பட்டு
மாற்றரிய சென்ம மறிகடல்வீழ்ந்—தாற்றரிய
துன்படைவே னைத்தயவாற் றூக்கிச்செந் தூராபே
ரின்பமுற வைப்பதினி யென்று (௰௯)

என்றுமுனைப் பாடி யிறுமாந் திருப்பதன்றித்
துன்றுடற் சீரலைவாய்த் தொல்லோனே—குன்றுதொறு
மாடற் கிசைந்த வமலா பிறதெய்வ
காடிப பணிவதிலை நான். (௨௰)

நானுணர்வு பெற்றதொரு நாண்முதலாய் நின்மலர்த்தாட்
கானதுதி செய்துவப்ப தன்றியுண்டோ—வேனயனக்
கள்ளவிழ்பூந் தார்க்குறமின் காதலா வேழையின்மே
லெள்ளளவு நீயிரங்கா தென். (௨௧)

என்னபிழை நாயேனிழைத்தாலுஞ் சீரலைவாய்
மன்னவவை யெல்லா மனங்குறியா—தென்னையம்பொற்
பூப்பதுமத் தாள்பரவும் புண்ணியரிற் கூட்டியென்றுங்
காப்பதுமக் கான கடன். (௨௨)

கடலொருகால் வாயாகங் கத்தனருட் கெண்ணில்
இடருழலு நெஞ்சே யெழுந்து—கொடிநுடங்கு
மாடமலி சீரலைவாய் மாநகர்சென் றெந்தைபுகழ்
பாடுநா முய்யும் படி (௨௩)

படியொடுவிண் ணாளும் பதம்பெறினுந் தீவாய்க்
கொடுநரகுற் றாலுமுனைக் கூறுந்—திடமொழியேன்
தெண்கடன்முத் தஞ்சொரிந்து சேவிக்குஞ் சீரலைவாய்க்
கண்மணியே யுண்மையிது காண் (௨௪)

காணேனுனைப்போலுங் காசினியின் மெய்த்தெய்வஞ்
சேணுடர் போற்றுந்திருச் செந்தூரா—வேணுணும்
பேரழகா தெய்வப் பிடிகணவா நீபமலாத்
தாரழகா நின்கருணை தா. (௨௫)

தாவென்று போயிரக்குந் தன்மையுமவர் தேற்றவரைப்
போவில்லை யென்றனுப்பும் புன்றொழிலு—மாவென்ற
நிற்பாவா வன்னெஞ்சு நீண்டபுகழ்ச் சீரலைவாய்க்
கற்பகமே போக்கியெனைக் கா. (௨௬)

காக்குநெடு மாலுங் கமலமலர்ப் பண்ணவனும்
போக்கும் புராந்தகனும் போற்றிசையத்—தாக்குழுனை
வாளவுணர்ச் செற்றலைவாய் வள்ளலருள் செய்தான்புத்
தேளிரமிழ் துண்ணுஞ் சிறப்பு (௨௭)

சிறப்புதவுங் கல்வித் செழிப்புதவு மெய்தாந்
துறக்கவள னிம்மைதருந் தொல்லை—மறப்பகைகொன்
றந்தமிலா நந்தழுத்தி யாக்குமிசைச் சீரலைவாய்க்
கந்தபிரான் செம்பொற் கழல (௨௮)

கழலிணையும் வெள்ளக் கருணைமலாக் கண்ணு
மழகொழுகு மாமுகங்க ளாறும—பொழிகிரண
மாணிக்க வண்ண வடிவுஞ்சேர் துரிநெஞ்சே
காணத் தவஞ்செய் கடிது (௨௯)

கடிமலரோன் முன்னெழுதுங் கையெழுத்துன் செம்பொன்
னடிமலர்வைத் தாலழியா வாற்ற—லுடையதுவோ
புண்ணு டயிற்குலிசப் புத்தே ளடிபரவ
விண்ணு டளித்தாய் விளம்பு (௩௰)

விளங்குமறை யுட்கிடந்த மெய்ப்பொருளு முள்ளக்
களங்கறு மெய்ஞ்ஞானநெறி காணும்—வளங்கொணல
வற்புதப்பே ரின்பமுத்தி யாகுமிசைச் சீரலைவாய்க்
கற்பகத்தைக் கைதொழுதக் கால். (௩௧)

கால்வருடி மாதரிரு கட்கடைபார்த் தன்னவர்பான்
மால்பெருக வேங்கி மயங்காதே—நாவரருள்
பாவுளமெய்ஞ் ஞானப் பனுவலுள சீரலைவாய்த்
தேவுளனெஞ் சேதுதிகள் செய்- (௩௨)

செய்ய பவளச் செழுங்குன்றே கூற்றுதைத்த
ஐயனிடைப் பாகனருங் குமரா—உய்யவெனை
யாண்டவனே சீரலைவா யாதியே நீபமலா
பூண்டவனே நீயென் புகல. (௩௩)

புகலரிய வேதப் பொருளா யுயிர்கட்
கிகபரவாழ் வீயு மிறையாய்—மகபதிமால்
வேதனரற் கெட்டா விழுப்பொருளாஞ் சீரலைவாய்
நாதனுக்கா ளென்றென்று நான (௩௪)

நானே யறிந்துதொழ நலமறிவில் லாமைகண்டே
தானேவந் தென்னைத் தடுத்தாண்டான்—மீனேறு
தண்கடனமுத் தஞ்சொரியுந் தன்னிகரில் சீரலைவாய்ச்
சண்முகவேள் பொன்னடி கடந்து. (௩௫)

தந்தைதிருச் சீரலைவாய்ச் சண்முகனே தாயாவார்
பைந்தொடித்தெய் வானைவள்ளிப் பாவையரே—சொந்தத்
துணைவாயில் வேலுமயிலே சுற்றமவ னன்ப
ரிணையெனக்கிங் காவா ரெவர் (௩௬)

ஆவதுந மிச்சைவண்ண மாகா தனவுநெஞ்சே
யாவையுநஞ் செய்கையினென் றேங்காதே—தாவிலெழில்
வேரலைவாய் மென்பணைத்தோள் வெற்பரையின் கன்னியருள்
சீரலைவா யீசன் செயல. (௩௭)

செயலற்றுன் பொன்னடிக்கென் சிந்தையெலா மாக்கி
மயலற்று வீழ்புலன்கள் வாட்டி—யியல்பெற்ற
செந்திற் பதியாய் சிவானந்த வாரிதினைத்
தெந்தவித முய்ப்பே னிசை. (௩௮)

இசையுற்று வாழ்வதற்கே யெண்ணிகினை யுற்றேன்
வசையுற்று மாழ்கல வழக்கோ—நசையற்றோர்க்
கின்பமருள் செந்தூ ரிளங்குமரா கிண்கிணிசூழ்
பொன்பதுமத் தாளாய் புகல் (௩௯)

புகலிடமவே றுண்டோ பொறியிலிகாள் சோதிச்
சகலபுகழு மீசனடி சாரார்க்—கிகலிக்
கதுமெனவிங் காவிதனைக் கைக்கொள்வான் மேதிப்
பொதுவனுள னுசீறிவரும் போது (௬௰)

போதிருக்கச் சோலைதொறும் போயெடுத்துச் சீரலைவாய்
நாதனிரு தாட்கணிய நாடாமற்—காதடர்க்குஞ்
சேலனைய வாட்கட் டெரிவையார்க்கே நீபுரியும்
வேலையெலா நெஞ்சகமே வீண். (௬௧)

வீணுங் குழைத்து வெறுக்கைக் குவைதேடி
நாணுக்கு நாணு நலியாமே—பூணுக்
கழகளிக்கும் பேரெழிற்றெய் வானைபுணர் சேந்தற்
குழந்தையைப் பாடவருள் கூர். (௬௨)

கூர்த்தவயிற் கண்ணாற் கொமையர்தாமென் வெம்முலையாற்
சோர்ந்தவமு தன்னமொழிச் செப்பந்தாற்—சீர்ந்தவறி
வெல்லாங் கவர்மடவார்க் கெய்த்திளையா தெற்கலைவாய்
கல்லா னளிந்தா னலம். (௬௩)

நலநிறைந்த கன்னியர்போ னூடுபுகழ்ச் செந்திற்
குலமறைக்கு மெட்டாத கோவே—யுலகினிலியாம்
மற்றோரை நோக்கி மகிழா தினைப்பணிந்து
மெற்றோ விரங்கா தெமக்கு. (௬௪)

எமபடர்செய் துன்பொன்று மெய்தாவாம் பாரி
லமைபிறவி மாய்வுமுறு வாகும்—தமரநெடுங்
காரலைவா யோதக் கடலருகே யோங்குதிருச்
சீரலைவாய் கண்டவரைச் சென்று (௬௫)

கண்டவரே லாமபங்கக் கைதவவேட் புணர்ந்து
கொண்டவள்வி லாப்பெருமை கோணநீக்க—முண்டும்
அருமபாவி நெஞ்சேமெய் யன்புசெய வின்னும்
விருமபாவி தென்னை விடாய் (௬௬)

வியப்புடைத்தே காணிலத்து மெய்யன்பர்க் கெல்லாங்
கயக்கமலக் கட்குறமின் காந்தன்—மயற்கருத்தி
னுன்று ருமைபெய்தா வோர்க்குபுகழ்ச் சீரலைவாய்
மன்று னெனக்களித்த வாழ்வு (சஎ)

வாழ்வடையுங் காலை மகிழ்கின்றாய் தீவினையாற்
றாழ்வடையுங் காலைச் சலிக்கின்றாய்—பாழ்மனமே
எல்லா மிறையருளென் றெண்ணியிறு மாப்புநலே
வல்லாண்மை யாக மதி. (சஅ)

ஆகமவே தப்பொருளை யாய்ந்தறிகி லேன்செந்தி
லேகனைப் பூசைசெய வெண்ணுகிலேன்—பாகமுத
மன்னமொழிப பாவையர்க்கே யாளானே னெவ்வணமோ
வின்னலகன் றின்பமடை வேன். (சகூ)

வேனிற் கணைமதனும் வெங்கலியும வேட்கைகளும்
தானுற் றலைக்கின தாண்மறந்தே—யானித்தம்
வம்பவிழுஞ் சோலையலை வாய்க்குமரா தீப்புழுப்போல்
வெம்புதுயர் போக்கு விரைந்து. (ருo)

விரைமலர்ப்பூந் தாமரைநேர் மென்கொட்டி யாங்காற்
றிரைமணிமுத் தங்கொழிக்குஞ் செந்தூர்க்—குரைகழலெம்
ஆண்டவனைப பாஷாண்ட ராதரிக்க மாயைபுரிந்
தீண்டலையுந் தேவரினை யே (ருக)

இணைபிரியா நேசருநல் லின்பமனை யாளுந்
துணைவரொடு சுற்றத்தார் சூழ்ந்து—தணலுமிழ்கட்
காலனுயிர் கொள்ளக் கருத்துவரிற் காப்பாரோ
மாலொழியா நெஞ்சே மதித்து (ருஉ)

மதிப்பாரு னைபெவரே வார்கடல்சூழ் செந்திற்
குறப்பாவை கொங்கைபுணர் கோவே—தறைப்பாலென்
சிந்தா குலமொழித்துன் சேவடிக்கா ளாக்கியருந்
டந்தா லடாதென்று தான (ருந)

தானென் றழியுஞ் சடத்தைமதித் துப்பிறவி
யூனந் தருங்கடற்பட் டோய்வேனுக் —கானந்த
மாகவெதிர் தோன்றி யருள்புரிய வெண்ணுதியோ
வாகைபுனை செந்திலிறைவா (௬௪)

இறைப்பொழுதே னுந்தன்னை யேத்தினரைக் காக்கச்
சிறைக்கலபி மேற்கொண்டு செந்தே ---- னுறக்கமலம்
பூத்திருக்குஞ் செய்களெலாம் பொன்சொரியுஞ் செந்திலிறை
காத்திருக்குஞ் சித்தங் களித்து. (௬௫)

களியரெனப் பலசமயக் கத்தான் மயங்கித்
தெளிவிழந்தே னுண்மை தெரியேன்—உளமெலிந்துன்
பூத்தமலாத் தாளே புகலடைந்தே னஞ்சலெனக்
காத்தருள்செய் செந்தின் முருகா . (௬௬)

முருகா திருச்செந்தின் முன்னவா வென்றென்
னுருகாத பேதைக் குறுமோ---வருகாக்
கதிபுந் திருவுங் கருதயன்மா விந்தர
பதியுந் தருமபொற் பதம (௬௭)

பொன்னை மனையைப் பொருளைச் சதமென்று
தன்னை யிழந்த தகவிலியேற்—கன்னை
யனையாய் திருச்செந்திலை யாநின் னுண்மை
யினையோதி யாடகொள் ளினி (௬௮)

இனியேனுந் துன்பமகன் றின்பமுற லாமென்
றனைபோலுஞ் சீரலைவா யபபா—வுனையோதிச்
சித்தங் களிப்பேனைத் தீராத் துயரிலுற
வைத்தனையிஃ தென்ன வழக்கு (௬௯)

வழங்குவைபோ செந்தில் வரதா வெனக்குஞ்
செழுங்கமல வேதனரி திங்கட்— கொழுந்தும்
இணர்க்கொன்றை யுஞ்சூடு மீசன்முடி மீது
மணக்குந் திருத்தாண்மலர் (௭௰)

தாண்மலருஞ் செங்கைத் தடமலருந் துங்கமதி
வாண்முகமும் போருட் கண் மாமலரும்—தோண்மலையும்
வாயார வாழ்த்தி வணங்கவாக் தந்தனனுல்
மாயா விசைச்செந்தின் மன் (சுக)

மன்னுபுகழ்ச் சீரலைவாய் வள்ளலெனச் சிந்தைசனிந்
துன்னுதொறு மானந்த மூற்றெடுத்துப்—பன்னுபுல
னைந்தும பொதிந்தவச மாகித்தனையுமறந்
துயந்துகதி கண்டே னுவந்து (சுஉ)

வந்தனைசெய் யன்பாக மாமலரோ பொய்மையிலாச்
சந்தமறை நாவின் றனிமுடியோ—சந்ததமு
மும்பரயன் மால்புகழ வோங்குசெந்தி லாலயமோ
எம்பெருமா னீவா ழிடம (சுங)

இடப்பா லொருமடவாட் கீந்துசடை மேலோர்
மடப்பாவை மேவவருள் வள்ளல்—விடைபபா
லெழுவா னுகந்தருளு மொகலைதயைச்செந் திற்கண்
டொழுவாா தம பங்கே சுகம (சுச)

சுகமே பெறுவதன்றித் துன்பமொரு நாளுஞ்
சகமே லுணா தவிலோஞ் சற்றும்—பகரோவான்
பாசமினி யஞ்சுகிலோம் பார்புகழுஞ் சீரலைவாய்
ாசன்டிக் காளான யாம (சுரு)

யாமே பெறுதுமினி யேங்கள் மடநெஞ்சே
பூமே லயனனமாய்ப் போநதறியாத்—தாமேவு
குன்றவரி விற்கரத்தான் கோமுடிமே லின்பமுறச்
சென்றலருமம பூங்கமலத் தேன (சுசா)

தேனே செழுங்கனியோ தீமபாகோ தெள்ளமுது
தானோ வெனப்புலவர் தாமபுகழ—யானுளும
பைந்தமிழா லேயுன்னைப பாடவலை வயாப்குமரா
வந்துதா மீதுமா வாககு (சுஎ)

வாக்கும் பலிக்குமின்ப வாழ்வுவரும் பூமடவார்
நோக்குமக லாதிருக்கு நுண்ணறிவுண் — டாக்கு
மணம்போ தணியுமலை வாய்க்குமரா வென்று
கணப்போது சிந்திப்பார் கட்கு (௬௮)

சிந்திக்க வைமபுலனுந் தித்திக்குந் தீங்கருமபை
வந்திக்க வாழ்வுதரும வான்மணியைப — புந்திக்கு
கூர்ந்தவிருள் போகக்குங் கொழுஞ்சுடரைச் சீரலைவாய்ச்
சேர்ந்துபணிந்துற்றேனை திரு (௬௯)

திருமாலோ நான்முகனோ தேவபுரக்குந் தெய்வந்
தருமாலோ முந்தினவா சாற்றுப...பொருளான
மூவர்க்கு முன்னாய் முளைத்தவலை வாயானை
னேவர் தொழுமபாள ரில (௭௰)

ஆளான தின்றலைவா யாண்டவனுக் கின்றடையிற்
கேளாமோ வென்றலையே கேட்டிலையோ — வாளாலே
வீசச் சினந்துவரு வெப்பவற்குந் தண்ணருளாற்
பாசத் தளையறுத்த பாங்கு (௭௧)

பண்ணமைந்த மாமயிலாய்ப் பார்புரக்குஞ் செந்திலன்மேற்
கண்ணுங் கருத்துங் கலந்திருந்து — மெண்ணு
மடியாரைத் தேடி யவரிடமே சென்று
குடியாக வாழுங் குகன் (௭௨)

குகனே திருச்செந்திற் கொற்றவனே கங்கை
மகனே மெய்ஞ்ஞான வளமே — யகமாயை
வென்றாக்கும பூங்கழலாய் வேதமுதல வாகநீ
யென்றார்க்கு முண்டோ விடா (௭௩)

உண்டெனமெய் வேத முறைக்குந் தனிமுதலை
மிண்டருணர் கிலலா விழுப்பொருளை — வண்டுளறித்
தண்டே னுண் டாடுந் தழைபொழில்சூழ் செந்திலிலே
கண்டேனுள் ளின்பங் கலந்து (௭௪)

கலகமென வம்பொற் கழனூ புரங்க
ளொலிசெயநீ யென்முனம்வந் துறாமல்—விலவிலத்தே
யென்பந்த மெல்லா மிரிந்துவிடை கொள்ளாதோ
வின்பந்த மில்லா யிசை (௭௫)

இசையுமுனக் கியான்பெருமை யெய்திச் சிறந்தால்
வசையுமுனக் கியானிழிந்து மாழ்கின்—திசையனைத்து
மூடும் புகழ்ச்செந்தின் முன்னவா நின்கருணை
நாடும் புலையேற்கு நல்கு (௭௬)

நல்குரவே வேறிடநீ நாடியெனை விட்டோடிச்
செல்குவதே நிறகுச் சிறப்பிலையேல்—மல்குமருள்
வாரிதிகாத் தவலை வாயான முனிவனையிற்
கூரிலைவே லேவிக் கொலும் (௭௭)

கொலைபயிலும் வாட்கட் கொடியிடையார் கொங்கைக்
கிலையளவென் றெண்ணும்ப லெய்திக்—குலைமனமே
காணூழி செந்திற் கடவுளடி போற்றவுறும்
வானாடா போற்றும் வளம் (௭௮)

வளங்கொடிருச் சீரலைவாய் வள்ளலடி போற்ற
விளங்குமணிக் கோபுரமுன் மேவ—உளங்கொளுநல்
லின்பமெலாங் கூடி யெதிர்கொண் டழைத்திடுமே
துன்பமெலா மோடத் துரந்து (௭௯)

துப்பனைய மேனிச் சுடரையடி யார்க்கெய்ப்பில்
வைப்பனைய ஞான வளமையினை—யப்பனையென்
னுருயிரைச் சீரலைவா யானைமறந் துய்வேனோ
தாரணியி லோர்கணமுந் தான் (௮௰)

கணங்கொண்ட தேவரெலாங் கைகுவித்துச் சால
மணங்கொண்ட பூச்சொரிந்து வாழ்த்தி—வணங்குஞ்
சரணமல ரென்றலைமேற் சாத்தியலை வாயா
மரணமொடு வெம்பவமு மாற்று (௮௧)

மாற்றுரையாச் செம்பொன்னே மாணிக்கத் தூமணியே
சாற்றுபுகழ்ச் சீரலைவாய்த் தாருவே—போற்றியுனை
யேகா தலித்திறைஞ்சு மென்றுயரம் வேர்மாண்டு
போகாவி தென்னாற் புதம். (அஉ)

அற்புதமா மென்பர்சித்தி யானவெட்டு மாற்றிலெழும்
புற்புதமோ யாக்கைப் பொதிவிழைந்திங்—கற்பகலும்
நீண்ட புகழ்ச் சீரலைவாய் நின்மலனை யெப்பொருட்கு
மாண்டவனைப் போற்றவறி யார. (அங)

அறியேனை யெவ்விதத்து மாட்கொள்ளா யாயிற்
பிறிதோர புகலுளதோ பேதைக்----குறிதாவிக்
கூட்டிநறு செப்பதயிப் பால கொண்டருந்து மான்மருகா
வேட்டவரந் தந்தாள் விரைந்து (அச)

தந்தா வளமுகனைத் தனறுனை யாப் பெற்றவயிற்
கந்தா திருச்செந்திற் காவலா—நொந்தா
ருளமசிழ வந்தாங் குதவுபயி லாய்நின்
றளயலாபபோற் றுமேளோ சரண் (அரு)

சரணமெனை நாடித் தனையடைந்தார்க் கென்றும்
அரணமெனச் செந்திலமரையானா—கிரணமணிப்
பொன்செய்மா நூபுரத்தாள் போற்றிசெயா தின்றளவு
மென்செய்தாய் நெஞ்சே யிவண (அசு)

வண்ணமலா தூவி வணங்கவறி யேன்சித்தத்
தெண்ணவறி யேனுன்னை யென்செய்கேன்—புண்ணியனீ
பாட்டினு லன்பா பரவுபத மெற்கருளாற்
காட்டினு லுண்டு கதி (அஎ)

கதிரை மதியைக் கனலைவிழி யாக்கொண்
டிதழிமுடி மேற்சூடு மீசன்—றதிபுரியத்
தப்பா மறைப்பொருளைத் தந்தருளிச் சீரலைவாய்
வைப்பாவுற் றனவனெம் வாழ்வு- (அஅ)

திருச்செந்தில்

வாழ்வா வதுசெந்தில் வானவனைச் சிந்தித்துத்
தாழ்வாய் வணங்கிச் சலதிமிக—சேழ்பிறப்பு
மற்றா ரடிபபுழுதி யாடிக் களிப்பதுவே
மற்றேது மின்றா மதி (௮௯)

மதிகெட்டே நின்னை மறந்திளைத்தே னின்னாள்
துதிபெற்ற சீரலைவாய்த் தொல்லோய்—விதிபெற்ற
துன்பந் துடைத்த சுரரிலைவேற் கந்தாவுன்
அன்பொன்று நாயேற் களி (௯௦)

அளிசிறந்த கற்பகத்தை யன்புசெயு மன்ப
ருளமலிந்த ஞான வெளியைக்—களிசிறந்த
வண்டாடுஞ் சோலையலை வாயிலிலை சென்றொருங்காற்
கண்டாலே தீருங் கலி (௯௧)

கலிகடலம் போற் கொக்கரித்துக் காலபடர் கிட்டிக்
குலைதுலைபத் தாக்கியுயிர் கொள்ளப்----பொலிவிழந்து
வாடாத முன்னமலை வாயாநின் பொன்னடியைத்
தேடாத நாய்க்குதவி செய் (௯௨)

உதிப்பதினுஞ் சாவதினு முற்றுழலா வண்ணங்
கதிக்குரிய ஞான நெறி கண்டு—விதிபபதும
வேதாவு நாடருநின் மெய்ப்பதமேத் தக்கருணை
தீர்தர் செயநதிபிற தா (௯௩)

தாமதஞ் செய்யத் தகுமோ வுனையன்றிப்
பூமிதனில் வேறோ புகலுண்டோ—காமனுதற்
கண்ணா லெரியக் கறுத்தா னருள்பவள
வண்ணா வடிவேல வா. (௯௪)

வாவாவென் றுன்னை வருந்தியழைத் தாலருளித்
தாவாவென் றென்னைத் தயவுடனே—மாவென்று
விண்ணோ டளித்த விமலா புரந்தருள
வெண்ணாத தென்னோ இசை [௯௫)

என்னோ வறிந் திங்கெனக்குதவ வின்றசிசுத்
தன்னோ வறிந்துவருந் தாய்போல—முன்னோடு
பின்னற்ற சீரலைவாய்ப் பெம்மானே நாயடியேன்
முன்னிற்கு மாறே முயல. (கசு)

முயற்சியெலாம வீணே முடிவதுண்டோ நெஞ்ச
மயக்கமிலாத் தொண்டரெலாம வாழ்த்தித்—தியக்கமறப்
பாடிப பணியுமலை வாயான பதமலரை
நாடிப பணியு நமக்கு. (கஎ)

குற்றமனந் தமபுரியுங் கொள்கையுணா விலலாவென்
சிற்றறிவி னுக்கியல்பே செய்யுமவை—முற்றமறந்
துப்பவெனக் கப்பு துனக்கியலபா ணலைவாயத
துய்யவெனக் குணமே துயா. (கஅ)

துயாகெடவுஞ் செம்மைத் தொடாபுறவும பாழ்த்த
மயலகெடவு மெய்ஞ்ஞானம வாய்ப்புற—நயாவறநின்
மோனத திருக்கு முறைமைதனைச் சீரலைவாய்
ஞானக் குருவே நவில. (கக)

நவிலவெளி தான நலமினிது கூட்டுந்
தவமுடைய னானென றமியேன—குவிமனத்தோர்
பத்திக்கு வாய்ததசெந்திற் பாக்கியமே யுள்ளவுள்ளத்
தித்திக்கு நின்னிருதாட் சீர். (௱)

செந்திலாண்டவன் திருவடிவாழ்க

முற்றிற்று.

உ

செந்திலாண்டவன்

திருவடி துணை

திருச்செந்தில்

வெண்பாவந்தாதி

—(*)—

இஃது

திரிசிரபுரம்

திரு- சிவானந்தசாகரயோகீசுவரரவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

—(*)---

ஷையார் மாணாக்கராகிய

சென்னை ஆரியன்ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஆ. சேதுராமபாரதியரால்

—(*)---

நடுக்காவேரி

ஜகத்குருயந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1898

உ

சிவமயம்.

செந்திலாண்டவன்

திருவடி துணை.

திருச்செந்தில் வெண்பாவந்தாதி.

காப்பு.

திங்கணுதல் வள்ளிபுணர் செந்திலர்க்கு வெண்பாவாற்
பொங்குசுவை யந்தாதி போற்றிசெயத்—துங்க
மருவா ரணமுகத்தான் மாலவிடை யானீன்ற
கருவா ரணமுகத்தான் காப்பு.

நூல்.

சீர்பரவுஞ் செந்திலமர் தெய்வச் செழுஞ்சுடரோ
பார்பரவு மோனபர சிவமே—நார்பரவும்
வேதனெடு மால்பணியு மெய்ப்பொருளே யிங்கெனக்குன்
பாதமல ரன்றியுண்டோ பற்று. (௧)

பற்றறுத்தார்க் கின்பம் பயக்கும் பசுந்தேனை
நற்றவத்தோர் நாடு நறுங்கனியை—யெற்றுகடற்
சீரலைவாய்க் கற்பகத்தைச் சென்றுபணி யாதவனோ.
ஊரலைவாய் நெஞ்சே யுரை. (௨)

உரைக்குந் தரமாமோ வொண்கமலப் பூமே
லிருக்குமொரு வற்குமரிக் கென்றுந்—திருக்கிளர்வெண்
மூரலைவாய் வள்ளியிரு முற்று முலைக் குருகுஞ்
சீரலைவா யப்பன் றிறம் (௩)

திறனழிவாய் பேதையர்க்குச் செய்தேவ னென்று
மறநெறியோர் சாற்று மறியாய்—மறநெறிகள்
வெல்லாய்ச்செந் தூரனடி வாழ்த்தா யவன்புகழைக்
கல்லாய்பிற கேதோ கதி (௪)

கதியுளதோ வெண்ணுங்காற் காசினியி லெற்குன்
பதயுகள மன்றிப் பகராய்—துதிபாவுஞ்
சிந்தா வளங்குலவுஞ் சீரலைவாய் மேயவருட்
கந்தா கருணா கரா. (௫)

காந்தைமதி யாறணியுங் கண்ணுதலோ னீன்ற
நிரந்தரநற் செந்தூரி னித்தன—அரந்தையொடு
தீராத வெவ்வினைநோய் தீர்த்தெனையாட் கொண்டளித்தான்
பாராரு மெச்சப் பரிந்து. (௬)

பரிகரிதே ரூர்ந்துகடற் பாராண்ட செல்வர்
கரிகரியாய் மணபுகுதல் கண்டுந்—திரமெனவே
தேடிப் புதைக்கமனஞ் செல்லாமற் செந்திலநிற்
பாடித் துதிக்கப் பணி. (௭)

பணிவே னுனையென்றும் பண்டைமறை காலின்
றுணிவேயென் னுவித் துணையே—புணையாகப்
பூவார செழுங்கமலப் பொன்னடிதந் தாள்சனன
மாவாரி தாண்ட மகிழ்ந்து. (௮)

மகிழ்வார் பிறந்திறக்கு மானிடரைப் பாடி
யிகழ்வாரவே தாகமநூ லென்றுஞ்—சகமீதி
லெற்றுக் கிவர்பிறந்தா ரெண்ணுங்கா லன்னைகருப்
பற்றக் கணத்தொழுதல் பண்பு (௯)

பண்டைவினை போக்கும பரஞ்சுடரைப் பல்லுயிரோ
டண்டமெலா மீன்றளிக்கு மாண்டவனைத்—தொண்டரெதிர்
வந்திடமைப் பாய்க்குமருள் வள்ளலைநெஞ் சேதரள
முந்துகடற் செந்திலிற்கண் டுய் (௰)

உய்யும் வகையுளதோ வுந்துபுக டந்தகனார்
செய்யுந் துயரமெலாந் தீர்ந்துநெஞ்சே—செய்யுணைநீங்
கன்னறரு முந்துமலர் காவிடறுஞ் சீரலைவாய்
மன்னனருள் (௰௧)

மற்றுமொரு தேவை மறந்தும் பணிவேனோ
முற்றத் துறந்த முனிவருக்—குற்ற
துணையான சீரலைவாய்த் தூயவனுக் காளா
யிணையாரு மற்றே னினி. (௰௨)

இனித்திருச் சீரலைவா யெந்தைபிரான் பொற்றாட்
கனவரதம பொங்கியெழு மனபாற்—கனியு
மனமுடையர் பெற்றால் வரைவில்லாக் கோடி
சனன மெடுக்குறினுந் தான் (௰௩)

தானே கருணையினாற் றன்னிலைகாட் டித்தமியேற்
கூனைய முற்று மொழித்தருளித்—தேனூறுஞ்
சேயிதழ்ப்பூந் தாமரைத்தாள் சிந்தனைசெய் வாழ்வளித்தான்
ஆயபுகழ்ச் சீரலைவா யான் (௰௪)

ஆன பரசமய வாழ்கடல்வீழ்ந் தெண்ணரிய
வினபவ மெய்தி யிறந்தொழியா—தேனமுத
ஞானமுந் தேடுமொழிக் கோமபொருள்சொல சீரலைவாய்
நாதனிரு தாண்மலரை நாடு. [௰௫]

நாடுவதுஞ் சீரலைவாய் நாதனிரு தாண்மலரே
கூடுவதன் னாடியார் கூட்டமே—தேடுவது
மின்னே ரிடைக்குறமின் மேவுகுக னின்னருளே
பின்னே தெமக்குப் பிறப்பு. (௰௬)

பிறிதொன்றை நாடப் பெரிதுளதோ வாணாள்
சிறிதென்ற றிந்திலநஞ் செந்தூர்க்—கிறைவனறன்
பாதம் பணிந்து பரகதிபெற் றுய்யவல்லால
ஏதங்கொ ணெஞ்சே யியம்பு. (௰௭)

இயமுழங்குஞ் சீரலைவா யெந்தைதிருக் கோயிற்
புயன்முழங்குங் கோபுரமுன் போந்து—மயலொழிந்து
பாடுகிலை பாடிப் பணிகிலையெவ் வாறுநீ
கூடுவது முத்திநெறி கூறு. (௰௮)

கூற்றுறழ்வை வேற்கட் கொடியிடையார்க் காட்பட்டு
மாற்றரிய சென்ம மறிகடலவீழ்ந்—தாற்றரிய
துன்படைவே னைத்தயவாற் றூக்கிச்செந் தூராபே
ரின்பமுற வைப்பதினி யென்று (௰௯)

என்றுமுனைப் பாடி யிறுமாந் திருப்பதன்றித்
துன்றுடற் சீரலைவாய்த் தொல்லோனே—குன்றுதோ
றாட லிசைந்த வமலா பிறதெய்வ
நாடிப் பணிவதிலை நான். (௨௰)

நானுணர்வு பெற்றதொரு நாண்முதலாய் நின்மலர்த்தாட்
கானதுதி செய்துவப்பதனறியுண்டோ—வேனயனக்
கள்ளவிழ்பூந் தார்க்குறமின் காதலா வேழையினமே
லெள்ளளவு நீயிரங்கா தென். (௨௧)

என்னபிழை நாயேனிழைத்தாலுஞ் சீரலைவாய்
மன்னவவை யெல்லா மனங்குறியா—தென்னையம்பொற்
பூப்பதுமத் தாள்பரவும் புண்ணியரிற் கூட்டியென்றுங்
காப்பதுமக் கான கடன். (௨௨)

கடலொருகால் வாயாரங் கத்தனருட் கெண்ணில
விடருழலு நெஞ்சே யெழுந்து—கொடிநுடங்கு
மாடமலி சீரலைவாய் மாநகர்செந் தேனைப்புகழ்
பாடுதுநா முப்பொழுதும் படி. (௨௩)

படியொடுவிண் ணோரும் பதம்பெறினுந் தீவாய்க்
கொடுநரகுற் றுழலுங் கூறுங்—கொடிமொழியென்
றெண்ணகட னமுதந் தெரிந்து சேவிக்குஞ் சீரலைவாய்க்
கண்மணியை யுண்மையிது காண் (௨௪)

காணேனுனைப்போலுங் காசினியின் மெய்த்தெய்வஞ்
சேணாடர் போற்றுதிருச் செந்தூரா—வேணுணும்
பேரழகா தெய்வப் பிடிகணவா நீபமலர்த்
தாரழகா வெனக்கருணை தா. (௨௫)

தாவென்று போயிரக்குந் தன்மையுமவ் வேற்றவரைப்
போவிலலை யென்றனுப்பும் புன்றொழிலும் — மாவென்ற
நிற்பாவ வாவனெஞ்சே நீணடுபுகழ்ச் சீரலைவாய்க்
கற்பகமே போக்கியெனைக் கா. (௨௬)

காக்குநெடு மாலுங் கமலமலர்ப் பண்ணவனும்
போக்குமப் புராந்தகனும் போற்றிசைப்பத் — தாக்குமுனை
வாளவுணர்ச் செற்றலைவாய் வள்ளலருள் செய்தான்பூந்
தேளிரம்பு துணைணுஞ் சிறப்பு (௨௭)

சிறப்புரவுங் கலவிச் செழிப்புரவு மெய்தாத்
துறக்கவளு ளிமைதருந் தொலைவே — மறப்பகைகொன்
றந்தமிலா நந்த முத்தி யாக்குமிசைச் சீரலைவாய்க்
கந்தபிரான் செம்பொற் கழல் (௨௮)

கழலிணையும் வெள்ளக் கருணையமர் கண்ணு
மழகொழுகு மாமுகங்க ளாறும் — பொழிகிரண
மாணிக்க மணிமணி வயவுஞ்செங் துரியனுஞ்சே
காணாத தவனுஞ்செப் கழுது (௨௯)

கழுபல மாரான முனைமுதுங் கையெழுக் தூன் செம்பொன்
னடிமலரவைத் தாலழியா வாற்ற — லுடையதுவோ
புணணுடையிறக்குஞ்சப் புக்கை மடிபாவ
விணணுடளித்தாய விளைபபு (௩௰)

விளங்குமறை யுட்கிடந்த மெய்ப்பொருளை யுள்ளக்
களங்கமு மெயனு ஞானநெறி காணும் — வளங்கொணல
வற்புதமபெ ரின்பமுத்தி யாகுமிசைச் சீரலைவாய்க
கற்பகத்தைக் கைதொழுதக் கால. (௩௧)

காலவ நடிமா தரிரு கட்கடைபார்த் தன்னவர்பான்
மாலபெருக வேங்கி மயங்காதே — நாலவருள்
பாவுளமெய்ஞ் ஞானபப னுவலுள சீரலைவாய்த்
தேவுளனெனு சேதுதிகள் செய். (௩௨)

செய்ய பவளச் செழுங்குன்றே கூற்றுதைத்த
ஐயவிடைப் பாகனருங் குமரா—உய்யவெனை
யாண்டவனே சீரலைவா யாதியே நீபமலா
பூண்டவனே நீயெனை புகல. (௩௩)

புகலரிய வேதப் பொருளா யுயிர்கட்
கிகபரவாழ் வீயு மிறையாய்—மகபதிமால்
வேதனரற் கெட்டா விழுபபொருளாஞ் சீரலைவாய்
நாதனுக்கா ளென்றென்று நான் (௩௪)

நானே யறிந்துதொழ நல்லறிவில் லாமைகண்டே
தானேவந் தென்னைத் தடுத்தாண்டான்—மீனேறு
தண்கடன்முத் தஞ்சொரியுந் தன்னிகரில சீரலைவாய்ச்
சண்முகவேள் பொன்னடி கடந்து. (௩௫)

தந்தைதிருச் சீரலைவாய்ச் சண்முகனே தாயாவார்
பைந்தொடிதெய் வானைவள்ளிப பாவையரே—சொந்தத்
துணைவரயில வேன்மயிலே சுற்றமவ னன்ப
ரிணையெனக்கிங் காவா ரெவா (௩௬)

ஆவதுந மிச்சைவண்ண மாகா தனவுநெஞ்சே
யாவையுநஞ் செய்கையினென் றேங்காதே—தாவிலெழில்
வேரலைவாய் மெனபணைத்தோள் வெற்பரையின் கன்னியருள்
சீரலைவா யீசன் செயல. (௩௭)

செயலற்றுன் பொன்னடிக்கென் சிந்தையெலா மாக்கி
மயலற்று வீழ்புலன்கள் வாடி—யியல்பெற்ற
செந்திற் பதியாய் சிவானந்த வாரிதிலைத்
தெந்தவித முய்கே னிசை. (௩௮)

இசையுற்று வாழ்வதற்கே யெண்ணிநினை யுற்றேன்
வசையுற்று மாழ்கல் வழக்கோ—நசையற்றாக்
கின்பமருள் செந்தூ ரிளங்குமரா கிணகிணிசூழ்
பொன்பதுமத் தாளாய் புகல (௩௯)

புகலிடம்வே றுண்டோ பொறியிலிகாள் செந்திற்
சகமபுகழும் மீசனடி சாராக்—கிகலிக்
கதுமெனவிங் காவிதனைக் கைக்கொள்வான் மேதிப்
பொதுவனுளஞ் சீறிவரும போது (௬௰)

போதிருக்கச் சோலைதொறும போயெடுத்துச் சீரலைவாய்
நாதனிரு தாட்கணிய நாடாமற்—காதடாக்குஞ்
சேலைநிகா வாட்கட் டெரிவையாக்கே நீட்புரியும்
வேலையெலா நெஞ்சகமே வீண். (௬௧)

வீணுக் குழைத்து வெறுக்கைக் குவைதேடி
நாணுக்கு நாளு நலியாமே—பூணுக்
கழகளிக்கும பேரெழிற்றெய் வானைபுணா செந்திற்
குழகனைப பாடவருள் கூா. (௬௨)

கூர்த்தவயிற் கணணுற் கோமைமதர்மென் வெம்முலையாற்
சோத்தவமு தனைமொழிச் செபபததாற்—சார்த்தவறி
வெலலாங் கவர்மடவாாக் கெய்த்திளையா தெற்கலைவாய்
நலலா னளித்தா னலம். (௬௩)

நலனிறைநத கன்னியர்போ னுடிபுகழ்ச் செந்திற்
குலமறைக்கு மெட்டாத கோவே—யுலகினிலயாம்
மற்றொரை நோக்கி மகிழா துனைபபணிநது
மெற்றோ விரங்கா தெமக்கு. (௬௪)

எமபடாசெய் துன்பொன்று மெய்தாவாம் பாரி
லமைபிறவி மாய்வுமுறா வாகும்—தமரநெடுங்
காரலைவா யோதக் கடலருகே யோங்குதிருச்
சீரலைவாய் கண்டவரைச் சென்று (௬௫)

கண்டவரெ லாமயங்கக் கைதவவே டமபுனைந்து
கொண்டளவி லாப்பெருமை கொண நிசுக—முண்டும்
அருமபாவி நெஞ்சேமெய் யன்புசெய வின்னும்
விருமபாவி தென்ன விடபபு (௬௬)

வியப்புடைத்தே நானிலத்து மெய்யன்பாக் கெல்லாங்
கயகமலக் கடகுறமின் காந்தன்—மயற்கருத்தி
னுன்று ருழையெய்தா வோங்குபுகழ்ச சீரலைவாய்
மன்று னெனக்களித்த வாழ்வு (௪எ)

வாழ்வடையுங் காலை மகிழ்கின்றாய் தீவினையாற்
றாழ்வடையுங் காலைச் சலிக்கின்றாய்—பாழ்மனமே
எல்லா மிறையருளென் றெண்ணியிரு மாபபுகலே
வல்லாணை யாக மதி. (௪அ)

ஆகமவே தப்பொருளை யாய்ந்தறிகி லேன்செந்தி
லேகனைப பூசைசெய வெண்ணுகிலேன—பாகமுத
மன்னமொழிப பாவையர்க்கே யாளானே னெவவணமோ
வின்னலகன றினபமடை வேன. (௪௯)

வேனிற் கணை ரதனும் வெங்கலியும வேட்கைகளும
தானுற றலைக்குமின தாணமறந்தே—யானிததமு
வமபவிழுந் சோலைபலை வாய்க்குமரா தீபபுழுப்போல்
வெமபுதுயா போகவு விளை து. (௫0)

விரைமலர்பபூந தாமரைசோ மெனக்கொட்டி யாங்காற்
றிரைமணிமுத் தங்கொழிக்குஞ் செந்தூர்க்—குரைகழலெம்
ஆணடவனைப பாஷாண்ட ராதரிக்க மாயைபுரிந
தீண்டலைபுந் தேவரினை யே (௫க)

இணைபிரியா நேசருநல லினபமனை யாளுந்
துணைவரொடு சுற்றத்தார் சூழ்ந்து—தணலுமிழ்கட்
காலனுயிர கொள்ளக் கறுத்துவரிற காபபாரோ
மாலொழியா நெஞ்சே மதித்து (௫உ)

மதிபபாரு ளை யெவரோ வாரகடல்சூழ் செந்திற்
குறப்பாவை கொங்கைபுணா கோவே—தறைபாரென்
சிந்தா குலமொழித்துன சேவடிக்கா ளாக்கியரு
டந்தா லடாதெனறு தான (௫௩)

வெண்பாவந்தாதி

தானென் றறியுஞ் சடத்தைசமைத்துப்பிறவி
யூனாக தருங்கடற்பட் டோய்வேனுக் — காளைக்க
மாயவெதிர தோன்றி யருள்புரிய வெண்ணுதியோ
வாகைபுனை செந்திலிறைவா (௫௪)

இறைப்பொழுதே னுந்தன்னை யேத்திலனாக் காக்கச்
சிறைக்கலயி மேற்கொண்டு செகமீத ---- னுறைக்காலம்
பூத்திருக்குஞ் செய்களெலாம பொன்சொரியுஞ் செந்திலிறை
காத்திருக்குஞ் சித்தங் களித்து. (௫௫)

களியனைய பலசமயக்கத்தான் மயங்கித்
தெளிவிழந்தே னுண்மை தெரியேன் — உளமெலிந்துன்
பூத்தமலர்த் தாளை புகலடைந்தே னஞ்சலெனக்
காத்தருள்செய் செந்தின்முருகா (௫௬)

முருகா திருச்செந்தின் முனைவா வென்றன்
றுருகாத பேதைக் குருவோ --- மருகாக்
கதியுந் திருவுங் கருதயனமா லிந்நா
பதியுந் தருமபோற் பதம (௫௭)

பொன்னை மனைவியை பொருளைச் சதமென்று
தன்னை யிழந்த தகவிலியேற் -- கன்னை
யனையாய திருச்செந்திலையா நின்னுண்மை
யினையோதி யாடகொள வினி (௫௮)

இனிமேனுந் துன்பமகன் றின்பமுற லாமென்
றனைபோலுஞ் சீரலைவா யப்பா — வுனையேத்திச்
சித்தங் களிப்பேனைத் தீராத் துயரிலுற
வைத்தனையிஃ தென்ன வழக்கு (௫௯)

வழங்குவையோ செந்தில வரதா வெனக்குந்
செழுங்கமல வேதனரி திங்கட் — கொழுந்தும
இணாகொன்றை யுஞ்சூடு மீசன்முடி மீது
மணக்குந் திருத்தாணமலர் (௬௰)

திருச்செந்தில்

தாண்மலருஞ் செங்கைத் தடமலருந் தூநகைமதி
வாண்முகமும் பேரருட்கண் மாமலரும்—தோண்மலையும்
வாயார வாழ்த்தி வணங்கவார் தந்தனனால்
மாயா விசைச்செந்தின் மன் (௬௧)

மன்னுபுகழ்ச் சீரலைவாய் வள்ளலெனைச் சிந்தைசனித்
துன்னுதொறு மானந்த மூற்றெடுத்துப்—பன்னுபுல
னைந்தும் பொதிந்தவச மாகித் தனையுமறந்
துயர்ந்துகதி கண்டே னுவந்து (௬௨)

வந்தனைசெய் யனைபரக மாமலரோ பொய்மையிலாச்
சந்தமறை நாலின் றனிமுடியோ—சந்ததமு
மும்பரயன் மால்புகழ வோங்குசெந்தி லாலயமோ
எமபெருமா னீவா ழிடம் (௬௩)

இடப்பா லொருமடவாட் கீந்துசடை மேலோர்
மடப்பாவை மேவவருள் வள்ளல்—விடைப்பா
லெழுவா னுகந்தருளு மெந்தையைச்செந் திற்கண்
டொழுவார் தமபங்கே சுகம (௬௪)

சுகமே பெறுவதன்றித் துன்பமொரு நாளுஞ்
சகமே லுணா தவிலோஞ் சற்றும்—பகரோவான்
பாசமினி யஞ்சுகிலோம பாரபுகழுஞ் சீரலைவாய்
ஈசனடிக் காளான யாம (௬௫)

யாமே பெறுதுமினி யெங்கள் மடநெஞ்சே
பூமே லயனனமாய்ப் போந்தறியாத்—தூமேவு
குன்றவரி விற்கரத்தான் கோமுடிமே லின்பமுறச்
சென்றலரும பூங்கமலத் தேன் (௬௬)

தேனோ செழுங்கனியோ தீம்பாகோ தெள்ளமுது
தானோ வெனமாபுலவர் தாம்புகழ—யானுமம
டைந்தமிழா லேயுனைப் பாடவலை வாய்க்குமரா
வந்துதா நீமதுர வாக்கு (௬௭)

வாக்கும் பலிக்குமின்ப வாழ்வுவரும் பூமடவா
ணோக்குமக லாதிருக்கு நுண்ணறிவுண் — டாக்கு
மணம்போ தணியுமலை வாய்க்குமரா வென்று
கணம்போது சிந்திப்பார் கட்கு (௬௮)

சிந்திக்க வைம்புலனுந் தித்திக்குந் தீங்கருமை
வந்திக்க வாழ்வுதரு மாமணியைப் — புந்திக்குக்
கூர்ந்தகவி நாப்போக்குங் கொழுஞ்சுடரைச் சீரலைவாய்
சேர்ந்துபணிந் துய்ந்தேன் றிரு (௬௯)

திருமாலை நான்முகனைச் சேண்புரக்குந் தெய்வத்
தருமாலை முந்தீன்ற வாசற் — பொருளான
மெய்யர்த்த முரைப்ப முளைந்தவலை வாயானை
மேவாரே பேழைப்பா ளரில் (௭௰)

ஆனாலு நின்னலைவாய் பாலனடைவனுங் கின்றனடையிற்
சேர்ந்தோர் வெறுந்தலையோ மேல் நிலையோ — வாளரவில்
வீரா யினந்துவந்து வெவ்வவருத் தண்ணணுவாய்
பார்த்தன்பணிந்த பண்ணு (௭௧)

பண்ணைத் தாரமாமயிலாப் பார்புரக்குஞ் செந்திலனையேற்
கண்ணுறுவ ந்தந்துங் கலந்திருந்தீ — யெனனு
மடியானைத் தேடியவரிடமே சென்று
குடிபாக வாழுங் குகன் (௭௨)

குகனைத் திருச்செந்திற் கொற்றவனை கங்கை
மகனைப் பொருந்ஞான வள்ளமே — யகமாயை
வென்றானந்த பூங்கழலாய் வேதமுதல் வாகதிதீ
யென்றாங்கு முண்டோ விடர் (௭௩)

உண்டுண்டெப் வேத முறைக்குந் தனிமுதலை
யெண்டருண்ணா இல்லா விழுப்பொருளை = வண்டுளரித்
தண்டேனுண் டாடுந் தழைப்பொழில்சூழ் செந்திலிலே
கண்டேனுள் ளின்பங் கலந்து (௭௪)

திருச்செந்தில்

கலகமென வம்பொற் கழனூ புரங்க
ளொலிசெயநீ யென்முனம்வந் துற்றால்—விலவிலத்தே
யென்பந்த மெல்லா மிரிந்துவிடை கொள்ளாதோ
வினைபந்த மில்லா யிசை (௭௫)

இசையுமுனக் கென்பெருமை யெய்திச் சிறந்தால்
வசையுமுனக் கியானிழிந்து மாழ்கின்—திசையனைத்து
மூடும் புகழ்ச்செந்தின் முன்னவா நின்கருணை
நாடுமே புலையோர்க்கு நல்கு (௭௬)

நல்குரவே வேறிடநீ நாடிமெனை விட்டோடிச்
செல்குவதே நீருக்குச் சிறப்பிலையேல்—மல்குமருள்
வாரிதிகா ணக்கவலை வாயான முனியினையிற்
கூரிலைவே லேந்துங் கொளும (௭௭)

கொலைபயிலும் வாட்கட் கொடியிடையார் கொங்கைக்
கிலையளவென் றெண்ணுமப மெய்திக்—குலைமனமே
காணுழி செந்திற் கடவுளடி போற்றவுமே
வீணுடா போற்றும் வளம (௭௮)

வளங்கொடிருச் சீரலைவாய் வள்ளலடி போற்ற
விளங்குமணிக் கோபுரமுன மேவ—உளங்கொளுநல்
லின்பமெலாங் கூடி யெதிர்கொண் டழைத்திடுமே
துன்பமெலா மோடத் துரந்து (௭௯)

துப்பனைய மேனிச் சடையடி யார்க்கெப்பயில்
வைப்பனைய ஞான வளமைபினை—யப்பனையென்
னுருவிரைச் சீரலைவா யானைமுக நாய்வேறு
தாரணியி லோர்கணமுந் தான (௮௰)

கணங்கொண்ட தேவரொரங் கைகுவித்துச் சால
மணங்கொண்ட பூச்சொரிந்து வாழ்த்தி—வணங்குஞ்
சரணமல ரென்றலைமேற் சாத்தியலை வாயா
மரணமொடு வெய்யவரு மற்று (௮௧)

வெண்பாவந்தாதி

மாற்றுரையாச் செம்பொன்னே மாணிக்கத் தூமணியே
சாற்றுபுகழ்ச் சீரலைவாய்த் தாருவே—போற்றியுனை
யேகா தலித்திறைஞ்சு மென்றுயரம் வேர்மாண்டு
போகாவி தென்னற் புதம். (௮௨)

அற்புதமா மென்பர்சித்தி யானவெட்டு மாற்றிவெழும்
புற்புதமோர் யாக்கைப் பொதிவிழைந்திங்—கற்பகலும்
நீண்ட புகழ்ச் சீரலைவாய் நின்பலனை யெப்பொருட்கு
மாண்டவனைப் போற்றவறி யாா. (௮௩)

அறியேனை யெவ்விதத்து மாட்கொள்ளா யாயிற்
பிறிதோா புகலுளதோ பேதைக்----குறிதாவிக்
கூட்டிநறு நெய்தயிர்பால் கொண்டருந்து மான்மருகா
வேட்டவரந் தந்தாள் விரைந்து (௮௪)

தந்தா வளமுகனைத் தன்றுணையாப் பெற்றவயிற்
கந்தா திருச்செந்திற் காவலா—நொந்தா
ருளமகிழ வந்தாங் குதவுபயி லாய்நின்
றளமலாபபொற் றுளே சரண (௮௫)

சரணமென நாடித் தனையடைந்தார்க் கென்றும்
அரணமெனச் செந்திலமரையாய—கிரணமணிப்
பொன்செய்மா நூபுரத்தாள் போற்றிசெயா தின்றளவு
மென்செய்தாய் நெஞ்சே யிவண (௮௬)

வண்ணமலர் தூவி வணங்கவறி யேன்சித்தத்
தெண்ணவறி யேனுன்னை யென்செயகேன்—புண்ணியனே
பாட்டினு லன்பா பரவுபத மேற்கருளாற்
காட்டினு லுண்டு கதி (௮௭)

கதிரை மதியைக் கனலைவிழி யாக்கொண்
டிதழிமுடி மேற்சூடு மீசன்—றுதிபுரியத்
தப்பா மறைப்பொருளைத் தந்தருளிச் சீரலைவாய்
வைப்பாவுற் றுனவனெம் வாழ்வு. (௮௮)

திருச்செந்தில்

வாழ்வா வதுசெந்தில் வானவனைச் சிந்தித்துத்
தாழ்வாய் வணங்கிச் சலதிரிக—மேழ்பிறப்பு
மற்றா ரடிப்புழுதி யாடிக் களிப்பதுவே
மேது மின்று மதி (௫௯)

மதிகெட்டே னின்னை மறந்திளைத்தே னின்னுள்
துதிபெற்ற சீரலைவாய்த் தொல்லோய்—விதிபெற்ற
துன்பந் துடைத்த சுடரிலைவேற் கந்தாவுன்
அன்பொன்று நாயேற் களி (௬௰)

அளிசிறந்த கற்பகத்தை யன்புசெயு மன்ப
ருளமலிர்ந்த ஞான வொளியைக்—களிசிறந்த
வண்டாடுஞ் சோலைபலை வயிரிலை செனொருங்காற்
கண்டாலே தீரும் கலி (௬௧)

கலிகடலைப்போற் கொக்கரித்துங் காலபடா கிட்டிக்
குலைகுலையத் தாக்கியுயிர்கொள்ளப்----பொலிவிழந்து
வாடாத முன்னமலை வாயாநின் பொன்னடிபைத்
தேடாத நாய்க்குதவி செய் (௬௨)

உதிப்பதினுஞ் சாவதினு முற்றுழலா வண்ணங்
கதிக்குரிய ஞான நெறி காண—விதிபதும
வேதாவு நாடருநின் மெய்ப்பதமேத் தக்கருணை
தாதா செயந்தியினு தா (௬௩)

தாமதமே செய்யத் தகுமோ வுனையன்றிப்
பூமிதனில் வேறோர் புகலுண்டோ—காமனுதற்
கண்ணு லெரிபக் கறுத்தா னருள்பவள
வண்ணு வடிவேல வா. (௬௪)

வாவாவென் றுன்னை வருந்தியழைத் தாலருளித்
தாவாவென் றென்னைத் தயவுடனே—மாவென்று
விண்ணு டளித்த விமலா புரந்தருள
வெண்ணுத தென்னே இசை (௬௫)

வெண்பாவந்தாதி

என்னை யறிந் தெங்கெனக்குதவ வீன்றசிசுத்
தன்னை யறிந்துவருந் தாய்போல—முன்னோடு
பின்னற்ற சீரலைவாய்ப்பெம்மானே நாயடியேன்
முன்னிற்கு மாறே முயல. (௬௬)

முயற்சியெலாம வீணே முடிவதுண்டோ நெஞ்ச
மயக்கமிலாத் தொண்டரெலாம வாழ்த்தித்—தியக்கமறப்
பாடிப பணியுமலை வாயான் பதமலரை
நாடிப பணியு நமக்கு. (௬௭)

குற்றமனந் தபபுரியுங் கொள்கையுணர் வில்லாவென்
சிற்றறி வினுக்கியல்பே செய்யுமவை—முற்றமறுந்
துய்யவெனைக் காபப தனக்கியல்பா லலைவாய்த்
துய்பவெனக் குணடோ துயா. (௬௮)

துயர்கெடவுஞ் சென்மத் தொடாபறவும் பாழ்த்த
பயலகெடவு மெஞ்ஞானம வாய்படுற்—றயாவறகின்
மோனத் திருக்கு முறைமைதனைச் சீரலைவாய்
ஞானக் குருவே நவில (௬௯)

நவிலவெளி தான நலமினிது கூட்டுந்
தவமுடைய ஞனேன் றமியேன—குவிமனத்தோர்
பத்திக்கு வாய்த்தசெந்திற் பாக்கியமே யுள்ளவுள்ளத்
தித்திக்கு நின்னிருதாட் சீர்.

செந்திலாண்டவன் திருவடிவாழ்க.

முற்றிற்று.